

การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

บัญชาการ วงษ์ธรรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2563

**Promoting English Creative Writing Ability of Mathayomsuksa 4 Students
through Facebook-Enhanced Creative Writing Activities**

Banchakarn Wongtham

A Thesis Submitted in partial fulfilment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2020

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
ชื่อผู้เขียน	บัญชาการ วงษ์ธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก 2) ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบ paired samples และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 12.918$, $sig = 0.000$) 2) คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้น 3) ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, $S.D. = 0.93$)

Thesis Title	Promoting English Creative Writing Ability of Mathayomsuksa 4 Students through Facebook-Enhanced Creative Writing Activities
Author	Banchakarn Wongtham
Thesis Advisor	Dr. Sudkanung Naruponjirakul
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2019

ABSTRACT

This experimental research aimed to 1) study English creative writing ability of Mathayomsuksa 4 students by using Facebook-enhanced creative writing activities, 2) explore development of English creative writing ability of Mathayomsuksa 4 students by using Facebook-enhanced creative writing activities, and 3) study the students' satisfaction level towards Facebook-enhanced creative writing activities. The samples were 20 Mathayomsuksa 4 students of Phachi Soontorn Vitthayanugul School studying in the second semester of the academic year 2019. They were selected by a purposive sampling method. The instruments for collecting data were 1) lesson plans for promoting English creative writing of Mathayomsuksa 4 students through Facebook-enhanced creative writing activities, 2) English creative writing test, and 3) the questionnaire on the students' satisfaction towards Facebook-enhanced creative writing activities. The data were analyzed by percentage, mean scores, standard deviation, paired samples t-test, and relative gain score.

The research results were found as follows: 1) the posttest scores of the students' English creative writing ability were found to be significantly higher than the pretest scores at .05 level ($t = 12.918$, $\text{sig} = 0.000$), 2) English creative writing ability scores of all students were higher, and 3) the students' satisfaction towards Facebook-enhanced creative writing activities as a whole was at a high level ($\bar{X} = 4.10$, $S.D. = 0.93$).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาให้ความช่วยเหลือชี้แนะและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองอม และอาจารย์ ดร.พจนมาลย์ สกตเกียรติ ที่กรุณาให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง นอกจากนั้นขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการท่านอื่นๆ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขและให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไปสว พักขาว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร และครูอาจารย์ นวภัทรอภิญา ที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในด้านข้อมูล ช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการประจำจบ เงินเหรียญ ผู้อำนวยการ โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และกัลยาณมิตรทั้งหลายที่สนับสนุนเป็นกำลังกายกำลังใจช่วยให้งานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

บัญชาการ วงษ์ธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามศัพท์.....	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551.....	8
2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
2.1.2 คุณภาพผู้เรียน.....	9
2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด.....	11
2.2 การเขียนภาษาอังกฤษ.....	19
2.2.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ.....	19
2.2.2 ขั้นตอนในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	20
2.2.3 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ.....	21
2.3 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์.....	22
2.3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	22
2.3.2 ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	23
2.3.3 องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	24
2.3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	26

สารบัญ (ต่อ)

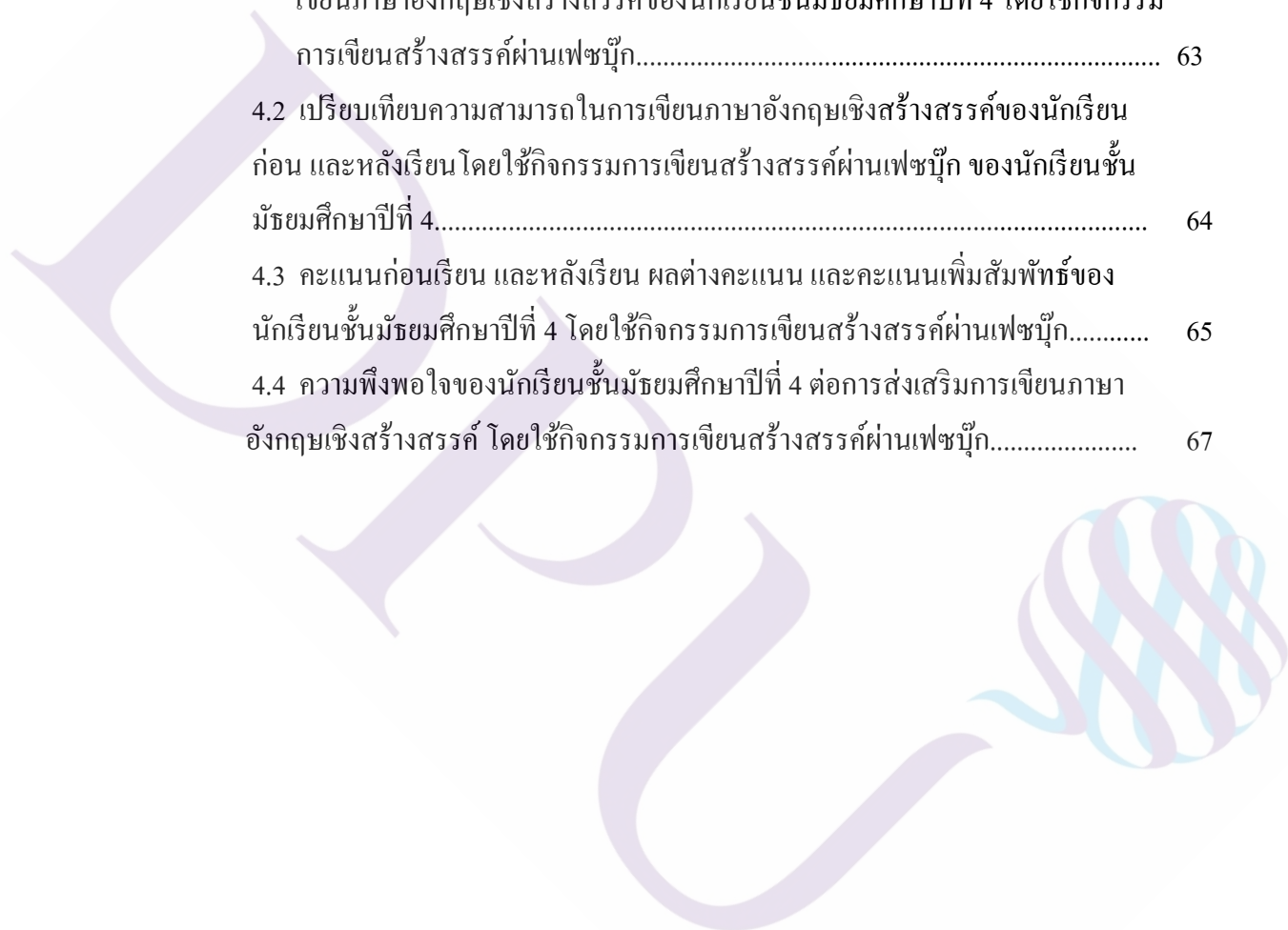
บทที่	หน้า
2.3.5 แนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	27
2.3.6 ลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	30
2.3.7 ปัจจัยส่งเสริมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	31
2.3.8 ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	32
2.3.9 การประเมินคุณภาพการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	35
2.4 โชเซียลมีเดีย.....	38
2.4.1 ความหมายของโชเซียลมีเดีย.....	38
2.4.2 ประโยชน์ของโชเซียลมีเดียต่อการเรียนการสอน.....	39
2.4.3 เฟซบุ๊ก.....	42
2.4.4 เฟซบุ๊กกับการจัดการเรียนการสอน.....	43
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	47
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	48
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4. ผลการศึกษา.....	62
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	63
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	67
5. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	69
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผล.....	73
5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย.....	75
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	83
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	84
ข แผนการจัดการเรียนรู้.....	86
ค แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์.....	107
ง แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	114
จ ตารางแสดงการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	117
ฉ ภาพกิจกรรมและตัวอย่างกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	123
ประวัติผู้เขียน.....	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบคุณภาพ.....	54
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4.1 คะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	63
4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อน และหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	64
4.3 คะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน ผลต่างคะแนน และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	65
4.4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก.....	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างมากในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในระดับสากล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันของผู้ส่งสารและรับสาร ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันทั้งในระดับบุคคล ไปจนถึงระดับประเทศ นอกจากใช้ในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษสามารถเป็นเครื่องมือในการศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันจากทั่วทุกมุมโลก ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร และในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทย ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการประกอบอาชีพ แนวโน้มของคนในยุคปัจจุบันจึงนิยมเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น (สุรชาติพิศ สูดหนองบัว, 2545)

การศึกษาภาษาอังกฤษต้องฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนให้เกิดความชำนาญจนสามารถทำให้ผู้เรียนใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใน 4 สาระสำคัญ คือ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ผ่านการฟัง พูด อ่าน เขียน 2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษา และมีความเหมาะสม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น 4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ

ติดต่อกับสื่อสารและถ่ายทอดความคิดไปยังบุคคลอื่น ทั้งในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือ แม้แต่ในการศึกษาในระดับสูง (สุจิตรา สิงหาร, 2555)

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการเขียนมักสร้างปัญหาและทำลายความสามารถของผู้เรียน และผู้สอน เนื่องจากการพัฒนาทักษะดังกล่าวต้องใช้เวลาและความพยายามในการฝึกฝนอย่างมาก Bowen (อ้างถึงใน นันทน์นัส คำเอก, 2551) กล่าวว่า iva การเขียนเป็นทักษะสุดท้ายที่ผู้สอนให้ความใส่ใจ เนื่องจากมีเวลาที่จำกัดทั้งในการจัดการเรียนการสอนและการตรวจแก้ไขงานเขียน อีกทั้งยัง ต้องใช้เวลามากในการเตรียมการสอน นอกจากนี้ การเรียนการสอนทักษะการเขียนในห้องเรียน ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นแนวการสอนแบบดั้งเดิม กล่าวคือ ผู้สอนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และ กำหนดกิจกรรมพร้อมทั้งควบคุมทุกอย่างในชั้นเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ และส่งผลให้ผู้เรียนไม่เกิดความพยายามที่จะพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองในที่สุด งานวิจัยของ Sersen (2011) ระบุว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนในด้านการใช้ศัพท์ ไวยากรณ์ เนื้อหา และการจัดความคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนส่วนใหญ่พยายามแก้ปัญหาโดยการเน้นไปที่การใช้วิธี สอนทักษะการเขียนแบบควบคุม (Controlled writing) เนื่องจากงานเขียนที่มีการควบคุมเป็น รูปแบบที่คาดเดาคำตอบได้ง่าย ตรวจแก้ไขได้สะดวกรวดเร็วกว่าการสอนด้วยวิธีอื่น แต่ผลที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดของตนเอง เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเขียน ส่งผลให้การ เรียนการสอนนั้นขาดประสิทธิภาพเนื่องด้วยผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนเขียนและถ่ายทอด ความคิด

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเลือกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เข้ามาใช้เพื่อให้ผู้เรียน สามารถเขียนอย่างมีอิสระ โดยใช้ความคิดของตนเอง ซึ่งอาศัยพื้นฐานประสบการณ์จากการเรียนรู้ หลายลักษณะเช่น จากการทำ การท่องเทียว การฟังเรื่องราว และอื่น ๆ ซึ่งแสดงออกให้เห็นว่า ผู้เขียนได้ริเริ่มเรื่อง ตกแต่งเรื่อง สร้างปมปัญหาของตัวเอง โดยใช้จินตนาการของตนเอง อย่างสมเหตุสมผล ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง และทำให้ผู้เรียน ภูมิใจในผลงานที่ตนได้คิดริเริ่มโดยใช้กระบวนการเขียนของ White and Arndt (1991) ซึ่งได้อธิบาย กระบวนการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนดำเนินกลับไปกลับมา ประกอบด้วย

1. ระดมความคิด (generating ideas) คือ การคิดประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะ เขียน โดยไม่มีขอบเขตจำกัด

2. การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ (focusing) คือการวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ว่าประเด็นใด ควรจะเป็นประเด็นหลัก วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของงานเขียน ผู้รับสาร ตลอดจนรูปแบบของงาน เขียน

3. การเรียบเรียงความคิด (structuring) คือ การเรียบเรียงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีลำดับขั้นตอน

4. การเขียนร่าง (drafting) คือ การเขียนเรียบเรียงความคิดที่ได้จากกระบวนการที่ผ่านมาในรูปแบบที่สามารถทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้

5. การประเมินงานเขียน (evaluating) คือ ประเมินว่างานเขียนที่เสร็จแล้วเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเขียนที่ตั้งไว้หรือไม่

6. การทบทวน (reviewing) คือ อ่านทวนอีกครั้งในฐานะผู้อ่าน โดยคำนึงถึงบริบทต่าง ๆ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย ผู้รับสาร และรูปแบบการเขียน ซึ่งในขั้นตอนนี้จะทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ หรือทำให้เห็นสิ่งที่ควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการย้อนกลับไปทำกระบวนการต่าง ๆ ข้างต้น นอกจากนี้ในขณะที่ทำแต่ละขั้นตอนก็จะมี การย้อนไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่ง จึงทำให้กระบวนการเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้กระบวนการคิดกลับไปกลับมา

ประกอบกับในปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ หรือโซเชียลมีเดียเข้ามามีบทบาทสำคัญในการแลกเปลี่ยนความรู้ของมนุษย์ในหลายรูปแบบได้แก่ การประชุมออนไลน์ ที่ไม่สามารถทำได้ในอดีต (Ru-Chu Shih, 2013) นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ออนไลน์ ที่สร้างประโยชน์แก่ทั้งผู้สอนและผู้เรียน เช่นงานวิจัยของ กฤติกา อินตา (2552) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเว็บล็อก ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถปรับปรุงและแก้ไขข้อมูลได้อย่างง่ายดาย รวมทั้งผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิด แสดงความคิดเห็นกับเพื่อนนักเรียน และผู้สอนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เกิดการสะท้อนกลับระหว่างผู้สอนและผู้เรียนตลอดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียน

การนำเฟซบุ๊กมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นอีกหนึ่งวิธีที่น่าสนใจที่นักเรียนสนใจและใช้ในชีวิตประจำวันมาผนวกกับเนื้อหาการเรียนการสอน โดยในงานวิจัยของเสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร (2559) พบว่า นักเรียนร้อยละ 77.5 ใช้โซเชียลมีเดียและสื่อสังคมออนไลน์เพื่อคุยกับเพื่อนนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนและการบ้าน แสดงให้เห็นว่าโซเชียลมีเดียมีบทบาทอย่างมากในการศึกษา นอกจากนี้ Mohamad & Mohamad Shariff (2011) ยังชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้เฟซบุ๊กเป็นฐาน (Facebook-based Learning) นั้นช่วยเพิ่มความสนใจและความเข้าใจของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนจากการเรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเขียนมากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ได้อย่างหลากหลาย ไม่จำกัดแค่เพียงการเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียงเท่านั้น แต่สามารถเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิด หรือแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของผู้อื่น ได้อีกด้วย

จากแนวคิดและข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระผ่านงานเขียน เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถริเริ่มเรื่อง แต่งเรื่องราวโดยใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตน การวิจัยนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์และช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. พัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพิ่มขึ้น
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กอยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 153 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกห้องเรียนภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What Do You Think? เขียน Opinion Paragraph

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Your Memorable Memory เขียน Narrative Paragraph

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Haiku เขียน Haiku

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Couplet เขียน Couplet

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาดาบเรียนปกติรวม 16 คาบ

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

4.2 ตัวแปรตาม คือ

4.2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

4.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ร่วมกับเพื่อนนักเรียนและครูได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2. ผลที่ได้จากการทำวิจัยสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุกระดับชั้นได้

1.6 นิยามศัพท์

การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราวในรูปแบบร้อยแก้ว และร้อยกรอง ที่สะท้อนความคิด ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เขียนโดยใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน ซึ่งความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

สามารถวัดได้โดยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เฟซบุ๊ก หมายถึง เครื่องข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้สอนสามารถสร้างกลุ่มปิด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ติดต่อสื่อสาร มอบหมายภาระงานและให้ผลสะท้อนกลับต่องานเขียนของผู้เรียน เช่นการโพสต์เนื้อหาบทเรียน ตัวอย่างงานเขียน รูปภาพ และกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ เป็นต้น

กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ได้แก่ กิจกรรมการเขียน Opinion Paragraph Narrative Paragraph Haiku และ Couplet โดยครูทำหน้าที่ผู้สอน ผู้ให้ข้อสังเกต และผู้อำนวยความสะดวก ในการกำหนดหัวข้อของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน และนักเรียนมีหน้าที่เขียนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จากความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของตนตามรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรองที่กำหนด ในกิจกรรมแต่ละครั้งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Lead-in 2) Pre-Writing 3) Modeling 4) Writing และ 5) Post-writing เมื่อนักเรียนส่งผลงานการเขียนของตนเองลงเฟซบุ๊กในกลุ่มที่ชื่อว่า “Phachi Creative Writing Club” ครูและนักเรียนร่วมชั้นสามารถเห็นผลงานของคนอื่น สามารถแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำต่องานเขียนแต่ละครั้งได้

ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ในด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ห้อง 4/2 จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ผู้วิจัยได้ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
 - 2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 2.1.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 2.2 การเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2.2 ขั้นตอนในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2.3 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ
- 2.3 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.2 ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.3 องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.5 แนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.6 ลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.7 ปัจจัยส่งเสริมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.8 ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.3.9 เกณฑ์การประเมินคุณภาพการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 2.4 โชเซียลมีเดีย
 - 2.4.1 ความหมายของโชเซียลมีเดีย
 - 2.4.2 ประโยชน์ของโชเซียลมีเดียต่อการเรียนการสอน

2.4.3 เฟซบุ๊ก

2.4.4 เฟซบุ๊กกับการจัดการเรียนการสอน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบ และทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย ทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจน เรื่องการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษาดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงสถานศึกษาจะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบและครอบคลุมผู้เรียน ทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วงพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องรางและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรองและบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ตาม สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอเรื่อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่าง เหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคมและโลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับบุคคล เวลา โอกาส และ สถานการณ์ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายและอภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัด กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบายและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์และอภิปรายความ เหมือนและความต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และ นำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็น ภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	<p>คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่าง ๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>- Modal verb: should/ ought to/ need/ have to/ must+ verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice)/The doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>- Direct/Indirect Speech, Conjunction</p> <p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc. doses must be divided. (Passive Voice)</p> <p>- Direct/Indirect Speech, Conjunction</p> <p>- ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Next,... Then,... Finally,... etc.</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	<p>ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น</p> <p>การใช้พจนานุกรม</p> <p>หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อม โยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	<p>ประโยคและข้อความ</p> <p>การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนผัง กราฟ แผนภูมิ ตาราง อักษรย่อ จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ด้วยการพูดและการเขียนอธิบาย โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although, however, in spite of.../ Logical connectives</p>
	4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่าน เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	<p>เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี</p> <p>การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความ การตีความ</p> <p>การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue</p> <p>ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of /about...?/I think/don't think...?/ What's your opinion about...?/ In my opinion.../</p> <ul style="list-style-type: none"> - if clauses - so...that/such...that - too to.../enough to... - on the other hand,...

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4-6		<ul style="list-style-type: none"> - other (s)/another/the other (s) - คำสันธาน (conjunctions) because/and/so/but/ however/because of/due to/owing to etc. - Infinitive pronouns : some, any, someone, anyone, everyone, one, ones etc. - Tenses : present simple/present continuous/ present perfect/past simple/future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence/Complex sentence

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว / เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้เคียงตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้เคียงตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
	2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ต้อนรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ต้อนรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/Would you please...?Yes,../ Please do. /Certainly./ Yes, of course./Sure./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ If you like I could.../ What can I do to help?/ Would you like any help?/ Would you like me to help you?/ If you need anything, please.../ Is there anything I can do?/ I'll do it for you./ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และ ให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เลียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./Very nice./Well done!/Congratulations on... I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../I think.../I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
	3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัส มือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการต้อนรับ หรือปฏิเสธ
	2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของ เจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรมอย่าง เหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจาก ภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสั้น วันขอบคุณ พระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลน ไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกลง สรุปลง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

2.2 การเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนภาษาอังกฤษจัดเป็นกระบวนการสื่อสารรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้ตัวอักษรในการถ่ายทอดความหมาย ซึ่งผู้เขียนต้องมีความเข้าใจในหลักของภาษา ไวยากรณ์ และวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ โดยนักวิจัยหลายคนได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

Lado (1977, p. 143) กล่าวว่า การเขียน คือ การสื่อความหมายโดยใช้ตัวอักษรของภาษานั้น ๆ ซึ่งเป็นที่เข้าใจของผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย โดยเรียบเรียงข้อความตามรูปแบบของโครงสร้างภาษาที่ใช้ และใช้รูปแบบการเขียนที่ตรงตามจุดประสงค์ของสารที่ใช้ข้อความนี้เป็นสื่อ

Zamel (1982, p. 197) กล่าวว่า การเขียน คือ กระบวนการสำรวจความคิดและการเรียนรู้ของผู้เขียนจากการถ่ายทอดความคิดออกมาด้วยตนเอง โดยใช้ความคิดที่เกิดขึ้นสลับไปมา ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้เป็นลำดับขั้นตอน แต่ไม่สามารถกำหนดได้ว่าแต่ละขั้นตอนจะเกิดขึ้นเมื่อใด

สนิท ตั้งทวี (2528, น. 152) กล่าวว่า การเขียน คือการแสดงความคิด ความรู้สึก ซึ่งอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ โดยวิธีการใช้สัญลักษณ์ที่เรียกกันว่าตัวหนังสือหรือตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนาของผู้เขียน ผู้อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจของผู้เขียนได้ดีหรือไม่นั้นก็อยู่ที่ว่าผู้เขียนมีทักษะในด้านการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงใด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529, น. 83) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยสายตา (visual communication) โดยใช้ภาษาเขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษรบนกระดาษ ทักษะการเขียนประกอบด้วย ทักษะกลไก คือ การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ทักษะเกี่ยวกับคำศัพท์ ทักษะทางไวยากรณ์ และทักษะการคิดแบบมีเหตุผลในการเรียบเรียงความคิดและสื่อความหมาย

กันต์คันย์ วรจิตติพล (2542, น. 12) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ออกมาเป็นตัวอักษร โดยต้องใช้ความสามารถทางไวยากรณ์ การใช้คำ และสำนวนการเรียบเรียงข้อความ และเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย

สมบัติ ศิริจันดา (2554, น. 87) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร(ภาษา) ยังผู้รับสาร เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง และจากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง

จากการศึกษาความหมายเกี่ยวกับการเขียนกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเขียน คือ กระบวนการถ่ายทอดความคิดความรู้สึของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยเรียบเรียงภาษาอย่างมีระบบ ได้แก่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และกลไภษา รวมทั้งใช้รูปแบบและลีลาภาษาได้เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสารที่ต้องการนำเสนอ

2.2.2 ขั้นตอนในการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน จึงต้องมีการวางแผนที่เป็นลำดับขั้นตอน เพื่อให้ทำงานเขียนนั้นบรรลุเป้าหมายของผู้เขียน Tarvers (1988, p. 13) กล่าวว่า นักทฤษฎีส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การเขียนประกอบด้วยอย่างน้อย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นก่อนเขียน (prewriting) คือ การค้นหาและสำรวจข้อมูลหรือความคิดต่าง ๆ
2. ขั้นเขียนร่าง (drafting) คือ การเขียนความคิดต่าง ๆ ลงบนกระดาษ
3. ขั้นทบทวนหรือตรวจทาน (revision) คือ การพิจารณาทบทวนเนื้อหา การเรียบเรียงข้อความ และลักษณะของการถ่ายทอดภาษา

Peacock (1986, p.25-36) ได้อธิบายกระบวนการเขียนว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นการแต่งเรื่อง (composing) คือ การวางแผนและพิจารณาเนื้อหาที่สารนั้นต้องการจะนำเสนอออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร
2. ขั้นการเขียน (transcribing) คือ การถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือ โดยเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของการสะกดในภาษานั้น ๆ เช่น การสะกดคำเครื่องหมายวรรคตอน การแบ่งย่อหน้า
3. ขั้นตรวจทาน (reviewing) คือ การตรวจทาน แก้ไขข้อผิดพลาด และปรับแก้งานเขียน

White and Arndt (1991, p. 4) ได้อธิบายกระบวนการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนดำเนินกลับไปกลับมา ประกอบด้วย

1. ระดมความคิด (generating ideas) คือ การคิดประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน โดยไม่มีขอบเขตจำกัด
2. การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ (focusing) คือ การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ว่าประเด็นใดควรจะเป็นประเด็นหลัก วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของงานเขียน ผู้รับสาร ตลอดจนรูปแบบของงานเขียน
3. การเรียบเรียงความคิด (structuring) คือ การเรียบเรียงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างมีลำดับขั้นตอน
4. การเขียนร่าง (drafting) คือ การเขียนเรียบเรียงความคิดที่ได้จากกระบวนการที่ผ่านมาในรูปแบบที่สามารถทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้

5. การประเมินงานเขียน (evaluating) คือ ประเมินว่างานเขียนที่เสร็จแล้วเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเขียนที่ตั้งไว้หรือไม่

6. การทบทวน (reviewing) คือ อ่านทวนอีกครั้งในฐานะผู้อ่าน โดยคำนึงถึงบริบทต่าง ๆ ได้แก่ จุดมุ่งหมาย ผู้รับสาร และรูปแบบการเขียน ซึ่งในขั้นตอนนี้จะทำให้เกิดความคิดใหม่ๆ หรือทำให้เห็นสิ่งที่ควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการย้อนกลับไปทำกระบวนการต่าง ๆ ข้างต้น นอกจากนี้ในขณะที่ทำแต่ละขั้นตอนนี้ก็จะมีกรย้อนไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่ง จึงทำให้กระบวนการเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้กระบวนการคิดกลับไปกลับมา

จากกระบวนการข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่ใหญ่ๆ คือ 1) ขั้นก่อนเขียน คือ วางแผน วิเคราะห์วัตถุประสงค์และผู้รับสาร ระดมความคิด และรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาเขียน 2) ขั้นเขียนร่าง คือ การเรียบเรียงสังเคราะห์ความคิดข้อมูลที่มีออกมาเป็นตัวหนังสือ โดยเป็นไปตามรูปแบบของสารที่วิเคราะห์ไว้ในขั้นก่อน และ 3) ขั้นตรวจทาน คือ การตรวจสอบข้อผิดพลาด และทบทวนความเหมาะสมของการเรียบเรียง วิเคราะห์ว่างานเขียนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือก่อให้เกิดผลต่อผู้อ่านแบบที่ตั้งใจไว้หรือไม่ เพื่อปรับแก้ให้ถูกต้องและเหมาะสม

2.2.3 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ

Harris (1974) กล่าวว่า การเขียนที่ดีประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. เนื้อหา (content) คือ เนื้อหาสาระที่สารนั้นต้องการนำเสนอ
2. รูปแบบ (form) คือ การวางเค้าโครงเรื่องและการเรียบเรียงภาษา
3. ไวยากรณ์ (grammar) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา
4. ลีลาภาษา (style) คือ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อจูงใจ
5. กลไกการเขียน (mechanics) คือ การใช้สัญลักษณ์ของภาษา เช่น เครื่องหมาย การแบ่งวรรคตอน

Heaton (1990) กล่าวว่า การเขียนมีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

1. ไวยากรณ์ (grammar) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา
2. ลีลาภาษา (style) คือ ความสามารถในการเลือกใช้ คำ ประโยค สำนวน โวหารที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเขียน
3. กลไกทางภาษา (mechanics) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เช่น เครื่องหมายวรรคตอน

4. การเลือกใช้ข้อความ (judgement) คือ ความสามารถในการเขียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยพิจารณาถึงผู้อ่าน และการเรียบเรียงจัดลำดับความคิด

จากองค์ประกอบการเขียนดังกล่าวผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนนั้นประกอบด้วย ไวยากรณ์ กลไวยากรณ์ แบบแผนการใช้ภาษา และการเลือกใช้ข้อความ ซึ่งผู้เขียนต้องพิจารณาใช้เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

Murray (1973, p.524) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นกระบวนการซึ่งเกี่ยวกับการที่ผู้เขียนพยายามที่จะใช้การรับรู้ด้านต่าง ๆ ของตนมาเรียบเรียงเป็นถ้อยคำที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจทั้งด้านความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เขียนรวมถึงความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ตรงตามกับผู้เขียนต้องการ

Jones, Clarkson, Congram, and Stratton (2008) ได้กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่าเป็นหลักสูตรหรือวิชาที่สอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดภายในของตนออกมา ซึ่งการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในปัจจุบันไม่นับสอนคำศัพท์ สิ่งสำคัญคือ พลังทางความคิดสร้างสรรค์และวิธีการกระตุ้นนักเรียน

กรรมจักร พวงเกษม (2533) ได้อธิบายถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า เป็นการเขียนที่ผู้เขียนใช้จินตนาการ ความคิดของตนถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำสละสลวย ให้ความเพลิดเพลินใจ และส่งเสริมสติปัญญาด้วย ทั้งนี้ต้องไม่ลอกเลียนความคิดหรือการนำเสนอของผู้อื่น

บันลือ พุกกะวัน (2533) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นผลงานเขียนอย่างมีอิสระ โดยใช้ความคิดของตนเอง ซึ่งอาศัยพื้นฐานประสบการณ์จากการเรียนรู้หลายลักษณะเช่นจากการอ่าน การท่องเที่ยว การฟังเรื่องราว และอื่น ๆ ซึ่งแสดงออกให้เห็นว่าผู้เขียนได้ริเริ่มเรื่อง ตกแต่งเรื่อง สร้างปมปัญหาของตัวเองได้เอง โดยใช้จินตนาการของตนได้อย่างสมเหตุสมผล ไม่ได้ลอกเลียนจากเรื่องหรือเอกสารใดๆ

กรมวิชาการ (2536) ได้อธิบายความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ว่าเป็นการเขียนในลักษณะริเริ่ม โดยผู้เขียนใช้จินตนาการและประสบการณ์ในการเขียน เด็กที่ฝึกฝนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องอาศัยประสบการณ์และทักษะการใช้ภาษา รวมทั้งความสามารถในการสร้างสรรค์สถานการณ์จึงจะสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

ปราณี สุรสิทธิ์ (2541) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำ แนวคิด จากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ๆ ที่แหวกแนวจากเดิมที่มีอยู่ เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่ม

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้ระบุว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน

พวงเพ็ญ พาสุริยันต์ (2551) ได้ให้ความหมายการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า เป็นการเขียนเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของตนเอง มีแนวความคิดแปลกใหม่ น่าสนใจ มีคุณค่า โดยไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่นและมีการใช้ภาษาที่สละสลวยเหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน โดยผู้เขียนเขียนเรื่องราวจากจินตนาการความนึกคิดและประสบการณ์ของตนเองขึ้นมาอย่างมีคุณค่าและมีความแปลกใหม่ รวมทั้งมีการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความสละสลวยเหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหา

2.3.2 ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สมพร มั่นตะสูตร (2525) สรุปลักษณะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. เป็นการเขียนที่มาจากความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้สะสมมาเป็นการเขียนที่เกิดจากจินตนาการ ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนเอง โดยมิได้ลอกเลียนเรื่องราวจากผู้อื่น

2. เป็นการเขียนตามความสนใจของผู้เขียน ไม่ได้เป็นการบังคับ

3. หากเป็นงานเขียนที่เสนอความคิดเดิม ต้องนำเสนอในแนวใหม่งานเขียนนั้นต้องให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้อ่านหรือให้แนวคิดแปลกใหม่ที่ชวนให้ผู้อ่านติดตาม

4. เป็นการเขียนโดยมีศิลปะในการใช้ภาษา

5. เป็นการเขียนที่มีคุณค่าในการจรรโลงใจและช่วยยกระดับสติปัญญา

ประภาศรี สีหะอำไพ (2531) ได้อธิบายลักษณะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. เป็นการเขียนที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการความคิดเห็นหรือข้อสังเกตต่าง ๆ ของตนเองลงไปอย่างไม่มีข้อกำหนดตายตัว

2. เป็นการเขียนซึ่งแสดงออกถึงความคิดแปลกใหม่ โดยผู้เขียนสามารถโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นภาพและจินตนาการตามได้ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น

3. เป็นการเขียนที่มีคุณภาพอันแสดงถึงศักยภาพการมีศิลปะในการเขียนของผู้เขียน

4. เป็นการเขียนที่ผู้เขียนเน้นเสนอความคิดแปลกใหม่ โดยไม่ยึดติดกับกรอบกฎเกณฑ์เดิมในการประพันธ์ต่าง ๆ

5. เป็นงานเขียนที่บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน
ปราณี สุรสิทธิ์ (2541, น.57) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเขียนสร้างสรรค์ 3 ประการ ดังนี้

1. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ หรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างภาพให้แจ่มชัดในความรู้สึกก่อนเสมอ จากนั้นจึงจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของงานเขียนให้ครบถ้วนเป็นเรื่องราว

2. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำนำมาเรียบเรียงให้ไพเราะสละสลวย และมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

3. มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความรู้สึกที่จรโลงความดีงามและมองโลกในแง่ดี

2.3.3 องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

Westcott and Smith (1973, pp. 267-271) ได้กล่าวว่าการเขียนทั้งหมดนั้นเป็นการสร้างสรรค์ ถ้าหากว่าเราจะรู้สึกเขียนสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งเก่า ความคิดเก่า แต่ถ้านำมาแสดงออกในรูปแบบใหม่เสริมความคิดใหม่เข้าไปมีการแสดงออกใหม่ๆทางจินตนาการงานเขียนนั้นก็จะเป็งานเขียนใหม่ที่สมบูรณ์ ขอแต่เพียงให้ผลงานนั้นมาจากตัวผู้เขียนเองด้วยสติปัญญาของตน ไม่ได้ลอกเลียนแบบงานบุคคลอื่น และไม่ใช้เพื่อการสื่อสารกันโดยทั่วไปเท่านั้น โดยได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนสร้างสรรค์ว่ามีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. ความจริงใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด หากงานเขียนขาดความจริงใจจะส่งผลให้คุณค่าของงานเขียนนั้นลดลงอย่างมาก ผู้เขียนมีอหิมมักจะพยายามเขียนให้มีความกระชับ เป็นรูปแบบ มีสัมผัส จังหวะวรรคตอนที่เหมาะสม แต่ถ้าปรุงแต่งจนขาดความจริงใจก็จะทำให้งานเขียนนั้นดูไม่เป็นธรรมชาติ เนื้อหาในงานเขียนขาดความสมจริง ละเลยใจความสำคัญของงานเขียนซึ่งผู้อ่านอาจไม่ประทับใจได้

2. อารมณ์ งานเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เน้นถ่ายทอดจินตนาการ ความรู้สึก อารมณ์และทัศนคติของผู้เขียนมากกว่ากาให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง การให้ข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างละเอียดผ่านการบรรยายไม่ถือว่าเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่เน้นการพรรณนาเพื่อให้อ่านรู้สึกด้วยอารมณ์ และเร้าให้อ่านจินตนาการให้กว้างออกไป อย่งไรก็ดีการบรรยายก็สามารถเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ หากผู้เขียนมีศิลปะในการใช้ภาษา

3. ความคิดริเริ่ม ผู้เขียน หรือบุคคลอื่นมีความรู้สึกนึกคิด มีความคิด มีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปเป็นลักษณะเฉพาะตน ผู้เขียนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องพยายามริเริ่มแนวคิดที่แปลกใหม่ แหกออกมาจากชุดความคิดเดิม

4. การสร้างประสบการณ์ ในการเขียนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนจำเป็นต้องมีประสบการณ์ให้ได้มากที่สุด เพื่อนำเรื่องราวเหล่านั้นมาเป็นข้อมูล วัตถุดิบในการเขียนถ่ายทอดเรื่องราวผ่านถ้อยคำที่เป็นรูปธรรมชัดเจนให้ผู้อ่านรู้สึก หรือจินตนาการตามได้ โดยผู้เขียนสามารถเติมแต่งบทสนทนา หรือเติมเสียงให้ผู้อ่านรู้สึกได้รับประสบการณ์ตามเรื่องราวที่ผู้เขียนได้นำเสนอเป็นตัวอักษร และผู้เขียนควรใช้วิธีเล่าเรื่องที่แปลกใหม่ แม้จะเป็นประสบการณ์เดิมของผู้เขียนก็ตาม

กรณีการ์ พวงเกษม (2533) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. มีจินตนาการหรือความคิดคำนึง คือผู้เขียนจะต้องสร้างจินตนาการโดยการค้นหาความคิดคิด ความรู้สึกเพื่อถ่ายทอดให้ผู้อ่านกินมโนภาพ ให้ผู้อ่านคล้อยตามและได้อารมณ์สในการอ่านงานเขียน

2. สำนวนภาษาวลี ที่ผู้เขียนต้องคัดเลือก พิจารณาอย่างพิถีพิถัน ประยุกต์ใช้ภาษาให้สละสลวย น่าอ่าน น่าฟัง และไม่เบียดเบียนหรือเสียดสีบุคคลอื่น

3. มีคุณค่าทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ งานเขียนมีความเพลิดเพลินให้ข้อคิดต่อผู้อ่าน ทำให้ความคิด ทัศนคติผู้อ่านพัฒนาไปในทางที่ดี เกิดประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวม

กระทรวงศึกษาธิการ (2536, น.311) ได้ระบุว่าองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ คือมีความเป็นปัจเจก ความคิดไม่ซ้ำแบบหรือไม่ได้ลอกเลียนผู้อื่นมาเป็นความคิดของผู้เขียนเอง หรือดัดแปลงมาอย่างแยบยลด้วยความคิดของตนเอง ภาษา กระชับ ได้ใจความ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2. การใช้ภาษาคมคายกะทัดรัด และถูกต้องตามระเบียบภาษาที่เป็นที่ยอมรับกันกว้างขวาง

3. กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมไปกับงานเขียน

4. ให้ประโยชน์ทางตรง และทางอ้อม เช่น ให้แง่คิดในการดำรงชีวิตในสังคม ให้ผู้คนเห็นข้อดีและข้อเสีย ส่งเสริมให้คนช่างสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวอย่างแยบยล สร้างความคิดที่แปลกใหม่และสร้างสรรค์ในเชิงบวก

5. เป็นประโยชน์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดที่เป็นคติในการดำรงชีวิตซึ่งให้เห็นคุณโทษ แนะนำให้คนรู้จักสังเกต พิจารณาสິงต่าง ๆ โดยแยกคายก่อนให้เกิดจินตนาการในทางที่ดีงามหรือให้ความคิดเพลิดเพลันแก่จิตใจในลักษณะของนันทนาการ

อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร (2538) ได้ระบุว่าองค์ประกอบในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีดังนี้

1. ความจริงใจ คือ ผู้เขียนต้องเขียนและสืบค้นในเรื่องราวที่ตนมีความสนใจอย่างแท้จริง
2. อารมณ์ คือ หนึ่งในส่วนสำคัญในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากงานเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ ความคิด ไม่นั่นข้อเท็จจริง หรือการบรรยายข้อมูล
3. ความคิดริเริ่ม คือ งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องประกอบจากความคิดที่แปลกใหม่ มีความเป็นเอกลักษณ์ ไม่ซ้ำผลงานผู้อื่น
4. ประสบการณ์ คือ สิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากประสบการณ์เป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนนำมาถ่ายทอดสู่ผู้อ่านผ่านผลงานของตน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะต้องประกอบไปด้วยหลักการต่าง ๆ ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ อารมณ์จินตนาการ ความคิดริเริ่ม ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาให้มีความกะทัดรัดน่าอ่าน มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ และมีประโยชน์หรือคุณค่าต่อสังคม เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

2.3.4 ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

Tidyman (1974) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่าเพื่อให้เด็กได้แสดงออกซึ่งประสบการณ์ที่เคยได้รับเพื่อการแสดงออกอย่างเสรีและเพื่อวางรากฐานความพอใจในวรรณคดีขึ้น ในเด็กการแสดงออกโดยการเขียนอย่างสร้างสรรค์นั้นต้องแสดงแนวคิดความรู้สึกและอารมณ์ ทั้งนี้โดยการใช้ถ้อยคำที่งดงาม มีความไพเราะ

พูนศิริ แก้วเพ็ง (2532, น. 32 อ้างอิง จาก Pual. 1965, pp. 243-244) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายพื้นฐานในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิดความรู้สึกจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เขาพบมา
2. เพื่อส่งเสริมความสามารถทางวรรณคดีที่มีอยู่ในตัวเด็กให้สร้างสรรค์ผลงานทางวรรณคดีที่ให้ความรู้สึกน่าสนใจและมีลักษณะทางภาษาที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมและเร้าใจให้เด็กสนใจและซาบซึ้ง ในวรรณคดีที่ดีและมีคุณค่า

4. มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษามากกว่ากระบวนการที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักภาษา

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผู้เขียนรู้จักระบายอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาในเชิงริเริ่มและเข้าใจแนวคิดบุคคลอื่น
2. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า และเข้าใจงานศิลปะ วรรณศิลป์ ดนตรีตลอดจนประเพณีวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมได้
3. เพื่อให้มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมและทางอารมณ์
4. ผู้สอนจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกสร้างเรื่องราว ฝึกเขียนและฝึกสังเกต โดยส่งเสริมเป็นรายบุคคลผ่านการชมเชย หรือแสดงความคิดเห็นต่องานเขียน
5. ผู้เรียนจะได้เรื่องราว ประสบการณ์ จากสิ่งที่ผู้สอนแสดงให้เห็นบนกระดานดำ
6. จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และอภิปรายร่วมกันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นมากกว่าการเขียนเพียงอย่างเดียว

พวงเพชร เอี่ยมภูงา (2547, น.30) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า

1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการเขียน เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนต่อสิ่งรอบตัวได้อย่างอิสระ
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา และส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจผลงานด้านวรรณศิลป์
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานด้านภาษาดีอยู่แล้ว ได้ใช้ทักษะของตนอย่างกว้างขวาง

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ เพื่อให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และแนวความคิดของตนออกมาได้อย่างริเริ่มสร้างสรรค์ มีความตระหนักต่อคุณค่า และเห็นความสวยงามของบทประพันธ์ ดนตรี วรรณคดี รวมถึงกิจกรรมเชิงประเพณีและวัฒนธรรม โดยผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญสังเกตเรื่องราวและสิ่งแวดล้อมรอบตัว การสร้างงานเขียนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยการชมเชย ให้คำแนะนำ และแสดงความคิดเห็นต่อผลงานผู้เรียน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปพัฒนางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนให้ดียิ่งขึ้น

2.3.5 แนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

Smith (1973) ได้กล่าวถึงหลักการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ความคิดในชิ้นงานต้องมีความแปลกใหม่ มีลักษณะเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร รวมทั้งวิธีการสร้างงานเขียนต้องต่างจากเดิม

2. ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนคิดอย่างหลากหลาย หลากแง่มุม คำตอบไม่ตายตัวเพียงคำตอบเดียว

3. บรรยากาศในการเรียนรู้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ไม่ตึงเครียด ผู้สอนให้อิสระแก่ผู้เรียนในการคิด โดยผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถคิดผลงานของตน ผ่านการตั้งคำถามให้ผู้เรียนพิจารณาอย่างรอบด้าน คำตอบไม่มีถูกหรือผิด

4. ผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้น ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถคิดได้

5. งานเขียนสร้างสรรค์เป็นงานที่ใช้เวลาในการเตรียมการ ขบคิดปัญหา สร้างความเข้าใจ เกิดความคิดใหม่ ก่อนจะสร้างงาน และประเมินผล โดยผู้สอนต้องใช้เวลาแก่ผู้เรียน

6. สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และนำประสบการณ์ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในผลงานชิ้นต่อไป

7. ผู้สอนต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมและเร้าให้ผู้เรียนคิดอย่างสร้างสรรค์ เช่นการจัดชั้นเรียนให้ปลอดโปร่ง สะดวกสบาย ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่น กล้าที่จะคิดและเขียน

8. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกเขียนและอ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์หลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางการเขียนและพัฒนางานของตนให้ดียิ่งขึ้น

9. ผู้สอนตระหนักถึงลักษณะความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน เข้าใจลักษณะนิสัยและความเป็นปัจเจกของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อการประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

10. ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงผลงานของตนต่อเพื่อนนักเรียน และมีการแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นต่องานเขียนซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนางานของตนให้ดียิ่งขึ้น

11. ต้องมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

ประทีน มหาจันทร์ (2519, น.163) กล่าวถึงหลักการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. บรรยากาศและสภาพการณ์ผู้สอน ต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการที่นักเรียนจะแสดงออก กล่าวคือนักเรียนต้องรู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมในการแสดงออกไม่ควรจำกัดตายตัว เช่น กิจกรรม อุปกรณ์ เวลา ฯลฯ เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนเกิดความคิดที่อิสระได้

2. ประสบการณ์ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์โดยตรงที่ตนได้รับเช่น จากการทำนศึกษา การเข้าค่าย การทดลอง เป็นต้นนักเรียนต้องการประสบการณ์ที่

แท้จริง และสม่ำเสมอ ฉะนั้นในการเรียนการสอน ควรสร้างความสนใจให้กับนักเรียน และจัดหาอุปกรณ์ให้พร้อมเมื่อนักเรียนมีประสบการณ์เพียงพอก็จะสามารถนึกและนำมาใช้ในงานเขียนได้

3. ครูผู้สอน ความสนใจและความเอาใจใส่ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูควรจะถูกฝังความเป็นคนช่างสังเกตความมหัศจรรย์ และความสำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันลงไว้ในตัวเองให้มากที่สุด จะได้เป็นผู้ที่มองเห็นอะไรได้ชัดเจน มีชีวิตจิตใจ ควรปลูกฝังความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ที่แปลกใหม่แก่นักเรียน

บันลือ พุกษะวัน (2533, น.7-8) ได้กล่าวถึงหลักการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. ครูต้องสร้างบรรยากาศ โดยเป็นผู้ที่มีความรัก ความเมตตา มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างใกล้ชิด มีความเข้าใจ ให้ความเห็นอกเห็นใจนักเรียนของตนโดยให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยให้มาก และงดเว้นการตำหนิ

2. ควรให้อิสระแก่ผู้เรียน และให้อิสระในการทำงานแก่เด็กที่จะทำอะไรและรู้สึก ใช้การยืดหยุ่นทั้งด้านเวลาและระเบียบหรือรูปแบบที่มักเคยกำหนดงานให้น้อยลง

3. ส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์จริงจากการศึกษาสภาพแวดล้อมและจัดให้มีวัสดุการอ่าน หนังสือเด็กหลายๆ ประเภทให้เลือกอ่านอย่างอิสระเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

4. จากการส่งเสริมการอ่าน ประดิษฐ์เศษวัสดุ และประสบการณ์ทั้งหลาย ควรให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนโดยการเล่ารายงานอภิปรายและสรุปผลการทำงานโดยนักเรียนเองเสมอ

5. กระตุ้น ชี้นำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น สร้างความแปลกใหม่ทั้งการเล่นหนังสือเด็ก โดยการชี้นำและส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนุกสนานเพลิดเพลินอยู่เสมอ โดยครูเองต้องเป็นคนให้ความสนใจการแสดงออกของเด็กและส่งเสริมการแสดงออกอย่างกว้างขวาง

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535, น.6) กล่าวถึง แนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่าครูควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับต่าง ๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อทำอะไร กิจกรรมต่าง ๆ นั้นสนองวัตถุประสงค์ใดในหลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรมีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วย

3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน

4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่และรักในการเขียน

5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

สรุปแนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ได้นั้น ครูควรกำหนดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในหลักสูตรในระดับต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดให้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ โดยจัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนเลือกใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ และรักในการเขียน และที่สำคัญควรให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

2.3.6 ลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

นอกจากหลักเกณฑ์ในการสอนแล้ว การจัดลำดับขั้นในการการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ก็นับเป็นความสำคัญที่ครูผู้สอนควรนำมาพิจารณาก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังแนวคิดของนักการศึกษา เช่น

Furner (1973) ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นจูงใจ เป็นขั้นให้ความรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดแนวคิดเพิ่มขึ้น
2. ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องที่สนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดแนวคิดเพิ่มขึ้น
3. ขั้นเขียน ขั้นนี้นักเรียนเขียนเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ
4. ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดจากเรื่องที่เขียน หลังจากเขียนเรื่องเสร็จแล้วให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดเพิ่มขึ้น
5. ขั้นติดตามผลกิจกรรมบางอย่างที่เหมาะสม เช่น เขียนเรื่องที่ต่อเนื่องกัน หรือ ต้องแก้ไขบกพร่องบางอย่าง

เจือ สตะเวทิน (2514 อ้างถึงใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี 2535) กล่าวว่า วิธีสอนการเขียนเรียงความแบบสร้างสรรค์ควรสอนให้เด็กรู้จักแสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาตามลำดับ ดังนี้

1. วิธีการสอนให้แสดงความคิดเป็นวลี ใช้รูปง่าย ๆ แล้วให้นักเรียนเขียนคำได้ภาพให้ บอกว่าภาพนั้นคืออะไร
2. วิธีสอนให้แสดงความคิดเห็นเป็นประโยค วิธีนี้คือ หากภาพที่แสดงกิริยา
3. วิธีสอนให้เด็กแสดงความคิดเห็นเป็นย่อหน้า วิธีนี้ก็คือขยายสมรรถภาพในการเขียนให้กว้างออกไป โดยส่งเสริมให้เขียนหลาย ๆ ประโยคต่อเนื่องกันไป วิธีนี้จะต้องตั้งคำถามเป็นข้อ ๆ แล้วให้ตอบคำถามนั้นเรียงไปในย่อหน้าเดียวกัน

4. วิธีสอนให้แสดงความคิดเห็นเป็นเรื่อง วิธีนี้นับว่าเด็กใช้ความคิดมากที่สุด การเขียนโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ดีที่สุด เพราะส่งเสริมให้เด็กคิดที่ดีที่สุด

จากลำดับขั้นในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ในการจูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะเขียนนั้น ผู้สอนต้องมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากร่วมทำกิจกรรมการเขียน นำไปสู่การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของตนผ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดต่อผลงานของผู้เรียนคนอื่น ส่วนผู้สอนทำหน้าที่อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้ส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ผลสะท้อนกลับต่อผลงานของผู้เรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนต่อไป

2.3.7 ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

กรรมจารย์ พวงเกษม (2533) กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนได้ดี ดังนี้

1. บรรยากาศและสถานการณ์ ผู้เรียนต้องมีภาวะทางอารมณ์ที่ดี เป็นตัวของตัวเอง สบายใจ รู้สึกอบอุ่น มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนนักเรียน โดยผู้สอนต้องให้อิสระผู้เรียนในการแสดงความคิด

2. ประสบการณ์ ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจ และมีข้อมูลความรู้จากเรื่องราวที่ตนได้พบเจอมา การจัดการสอนควรมีอุปกรณ์ที่พร้อมสำหรับผู้เรียน

3. ความเอาใจใส่ของผู้สอน ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนสังเกต ให้ความสำคัญกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และควรปฏิบัติต่อผู้เรียนดังนี้

3.1 กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากเขียน โดยใช้เรื่องราวและอุปกรณ์ต่าง ๆ

3.2 ให้ผู้เรียนร่างงานเขียนคร่าวๆ ให้เสร็จครั้งหนึ่งก่อนในห้องเรียน

3.3 ให้ผู้เรียนวัดผลด้วยตนเอง โดยการแก้ไขจุดผิด และเขียนเพิ่มใหม่

3.4 ให้ผู้เรียนทุกคนประเมินงานเขียนนั้น

3.5 ผู้สอนประเมิน และให้ผู้เรียนแก้งานใหม่

3.6 ผู้สอนอ่านนิทาน โคลงให้ผู้เรียนฟัง เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่อง และช่วยเล่าเรื่อง สร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุกมากยิ่งขึ้น

3.7 กระตุ้นให้ผู้เรียนเขียนมากๆ และใช้ความคิดที่แปลกใหม่อยู่เสมอ

3.8 ให้กำลังใจผู้เรียนด้วยการชมเชยอย่างเหมาะสม

3.9 ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนงานเขียนของตนอย่างเต็มใจ

กรมวิชาการ (2536) กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้เขียนได้ดีหลายประการ ดังนี้

1. ความรักและความสนใจ คนที่จะเขียนได้ดีต้องมีความรักและความสนใจที่จะเขียน ไม่ย่อท้อที่จะแก้ให้เวลาในการเขียน ปัจจัยข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการเขียนอย่างยิ่ง

2. การอ่านและฟังมาก ความพยายามที่จะอ่านและฟังความคิดของคนอื่นจะช่วยให้ผู้เขียนมีความคิดกว้างขวางและมีข้อมูลที่พอจะเขียนได้ โดยเฉพาะการอ่านจะช่วยให้ผู้เขียนได้แนวทางการเรียบเรียงความคิด การใช้สำนวนภาษา การเลือกคำ หรือหลักฐานประกอบการอ้างอิงหรือการดำเนินเรื่องใหม่ที่น่าสนใจชวนติดตาม

3. การเก็บบันทึกข้อมูล นักเขียนที่ดีต้องหัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้รู้จักจดบันทึกถ่ายสำเนาหรือเก็บเอกสารดี ๆ เพราะการนำการเขียนที่ดีมาอ้างอิงจะทำให้ข้อเขียนของตนมีน้ำหนักมีความกระชับชัดเจน น่าสนใจมากขึ้น

4. การสังเกตและจดจำ การเป็นคนช่างสังเกตจะช่วยให้ผู้เขียนเป็นคนละเอียดอ่อนเข้าใจเลือกสาระและคำ นำมาเขียนให้น่าสนใจมากขึ้น เช่น สังเกตว่าข้อใดเขียนอ่านแล้วเข้าใจง่ายประทับใจ ชื่นชมในตัวผู้เขียน กับพยายามสังเกตและจดจำแนวทางการเขียนนั้นนำมาพัฒนาเป็นลักษณะการเขียนของตน

5. การฝึกการเขียนบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ฝึกเขียนเกิดความชำนาญในการคิด การเรียบเรียงสระ ถ้อยคำสำนวน และความพยายามที่จะตรวจสอบภาษาที่ใช้ในกรณีที่ไม่แน่ใจว่าจะใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

6. นิสัยรักการท่องเที่ยว คนที่ท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ย่อมมีประสบการณ์มากได้เห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ทำให้เกิดความประทับใจ มีข้อมูลพอที่จะเขียนบรรยาย

7. ความมีมนุษยสัมพันธ์ การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่ต่างฐานะ ต่างความคิดต่างประเพณีวัฒนธรรมกัน ทำให้ผู้นั้นเข้าใจโลกเข้าใจคน ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นบทเรียน ข้อคิด หรือสิ่งเตือนใจ ทำให้สามารถนำเหตุการณ์การติดต่อของมนุษย์มาเป็นข้อมูลในการเขียนได้

สรุปได้ว่าปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีนั้นประกอบไปด้วยปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ ความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเขียน ผู้เขียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนักเรียนและครูผู้สอน ประสบการณ์และความรู้ที่ผู้เขียนสั่งสมเพียงพอต่อการเขียน ผู้เขียนมีความรู้สึกในแง่บวกต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และครูผู้สอนที่เป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ออกมาได้

2.3.8 ประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สมพร มั่นตะสูตร (2525) ได้ระบุประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การเขียนสร้างสรรค์ในรูปแบบ คือ การเขียนงานเขียนรูปแบบแปลกใหม่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม หรือการดัดแปลงงานเขียนรูปแบบเดิมทำให้เกิดงานเขียนรูปแบบใหม่ขึ้น

2. การเขียนสร้างสรรค์ในเนื้อหา คือ การนำเสนองานเขียนที่มีเนื้อหาที่ริเริ่ม อาจทำในงานเขียนรูปแบบเดิม หรือริเริ่มทั้งเนื้อหาและรูปแบบการเขียน

3. การเขียนสร้างสรรค์ในแนวคิด คือ การเขียนที่ให้แนวคิดและข้อคิดที่มีความแปลกใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างหลากหลาย

4. การเขียนสร้างสรรค์ในกลวิธี คือ การเพิ่หากลวิธีใหม่ที่ดึงดูดใจ น่าสนใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดวิธีคิดใหม่ และสร้างสรรค์

5. การเขียนสร้างสรรค์ในสำนวนโวหารและการใช้ถ้อยคำ คือ การเขียนงานเขียนด้วยสำนวนโวหารถ้อยคำที่แปลกใหม่ และเกิดความหมายที่แตกต่างไปจากเดิม

6. การเขียนสร้างสรรค์ในจินตนาการ คือ การเขียนงานเขียนที่ทำให้ผู้อ่านจินตนาการภาพและความคิดสร้างสรรค์ตามงานเขียน

ประภาศรี สีหอำไพ (2531) ได้แบ่งประเภทงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ร้อยแก้ว คือ การเขียนเรียงคำสื่อสารโดยไม่ยึดถือรูปแบบหรือกฎเกณฑ์
2. ร้อยกรอง คือ คำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ เช่น กลอน โคลง ฯลฯ ที่เขียนโดยยึดรูปแบบและกฎเกณฑ์ มีลักษณะบังคับในการเขียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้งประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ ย่อหน้าแสดงความคิดเห็น (Opinion Paragraph) และ ย่อหน้าที่มีจุดประสงค์เพื่อบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ (Narrative Paragraph) และการเขียนประเภทร้อยกรอง ได้แก่ กลอนไฮกุ (Haiku) และ โคลงบทละสองบรรทัด (Couplet) ซึ่งมีลักษณะและรูปแบบวิธีการเขียนดังนี้

1. ย่อหน้าแสดงความคิดเห็น (Opinion Paragraph) ย่อหน้าที่เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนต่อสิ่งนั้นๆ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1.1 ประโยคที่แสดงความคิดหลัก (A topic sentence) เป็นประโยคแรกของการเขียนย่อหน้า

1.2 เหตุผลและข้อมูลสนับสนุน (Reasons and Supporting details)

1.3 ประโยคสรุป (A concluding sentence)

2. ย่อหน้าที่มีจุดประสงค์เพื่อบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ (Narrative Paragraph) คือ ย่อหน้าที่มีจุดประสงค์ในการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ เพราะ narrative หรือ narration หมายถึง เรื่องเล่า หรือการเล่า ย่อหน้าประเภทนี้จะมีลักษณะคือเล่าเรื่องโดยมีลำดับขั้นตอนตั้งแต่จุดเริ่มต้น ตอนกลางของเรื่อง เรื่อยไปจนถึงตอนจบ เรียงต่อกันไป ซึ่งการเขียนย่อหน้าประเภทนี้เราจะสามารถเห็นได้ในหนังสือที่มีการเล่าเรื่องอย่างเช่น หนังสือนิยาย เป็นต้น ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

2.1 ประโยคที่แสดงความคิดหลัก (A topic sentence) เป็นประโยคที่ใช้เริ่มย่อหน้า เพื่อแสดงความคิดและความรู้สึกของผู้เขียนต่อเรื่องที่จะเล่า เช่น Whitewater rafting with my family was a crazy adventure. ส่วนที่ขีดเส้นใต้เป็นส่วนที่แสดงความคิดของผู้เขียน

2.2 ประโยคเนื้อเรื่อง (Body Sentences) เป็นส่วนกลางของย่อหน้าที่บอก รายละเอียดของเรื่องราวอย่างเป็นลำดับ อาจมีการบรรยายฉากและคำพูดของตัวละครประกอบด้วย

2.3 ประโยคปิดท้ายย่อหน้า (An ending sentence)

3. กลอนไฮกุ (Haiku) หรือบางครั้งเรียกว่า บทกวีไฮกุ หรือ โคลงไฮกุ เป็นบทกวีที่มีความเรียบง่าย เป็นคำประพันธ์โบราณชนิดหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น มีการใช้กันอย่างแพร่หลายมาประมาณ 400 ปี ส่วนใหญ่กลอนไฮกุ มักเขียนขึ้นจากความประทับใจที่มีต่อธรรมชาติและมนุษย์ องค์ประกอบหลักที่สำคัญในการประพันธ์ไฮกุมี 3 อย่างด้วยกัน คือ

3.1 หนึ่งบทมี 17 พยางค์ มีทั้งหมด 3 วรรค แต่ละวรรคแบ่งออกเป็น 5-7-5

3.2 บทประพันธ์นำเสนอผ่าน คิโกะ การใช้สัญลักษณ์ของฤดูกาล ในการประพันธ์ผู้แต่งจะแฝงนัยยะสื่อภายในตัว

3.3 การประพันธ์ใช้ลักษณะ คิระจิ เปรียบเทียบสองสิ่งที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ส่วนนี้จะปรากฏอยู่ในตอนท้ายของบทเป็นการสรุปประเด็นที่เกิดขึ้นและผลที่ตามมา

หลักการเขียนกลอนไฮกุ

1. ควรกล่าวถึงสิ่งใกล้ตัวที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาขณะใดขณะหนึ่ง ไม่ควรกล่าวถึงช่วงเวลายาวนาน

2. ต้องเอาใจใส่ในรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ แล้วนำมาแต่งเป็น ไฮกุ เลือกใช้คำที่กระชับ ได้ใจความ ไม่ใช่คำขยายความ

3. ไฮกุ ไม่ใช่การพูดถึงเหตุผล หรือปรัชญาทางความคิด แต่เป็นการถ่ายทอดสิ่งที่เห็นออกมาตามธรรมชาติ ดังนั้นต้องพยายามหลีกเลี่ยงถ้อยคำเปรียบเทียบหรือคำอุปมาอุปไมย

4. บรรทัดสุดท้ายของกลอนไฮกุ มักใส่ความแปลกกลงในบทกลอน โดยมักจะมีถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกนึกคิดชั่วขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือจินตนาการของผู้ประพันธ์ก็ตาม

4. โคลงบทละสองบรรทัด (Couplet) คือ กลอนที่ประกอบด้วยคู่ของบรรทัดที่สัมผัสกัน ในหนึ่งกลอนอาจมีเพียง 2 บรรทัด หรือมากกว่า 2 บรรทัดก็ได้ ลักษณะของโคลงบทละสองบรรทัด

4.1 มีคู่บรรทัดที่เสียงของพยางค์สุดท้ายสัมผัสกัน

4.2 จำนวนพยางค์ของแต่ละบรรทัดใกล้เคียงกัน

2.3.9 การประเมินคุณภาพการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การประเมินผลความสามารถในการเขียน (Testing) คือการนำเอางานเขียนมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยการวัดหรือทดสอบนั้นต้องมีการกำหนดเกณฑ์คุณภาพเพื่อใช้ในการประเมินผลและการตรวจให้คะแนนงานเขียน ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการกำหนดเกณฑ์ และตรวจงานเขียนของผู้เชี่ยวชาญทางภาษาดังนี้

Perkins and Konneker (1982, p.51) ได้ระบุถึงเกณฑ์การวัดความสามารถการเขียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสอดคล้องหมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาที่เขียนมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าเป็นหน่วยเดียวกัน
2. ความสละสลวย หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาอย่างสมเหตุสมผลน่าอ่านและน่าติดตาม
3. คำศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำ สำนวน ที่หลากหลายเหมาะกับเหตุการณ์
4. ไวยากรณ์ หมายถึง การใช้คำเหมาะกับโครงสร้างทางภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำและประโยคได้ถูกต้อง
5. กลไกทางภาษา หมายถึง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเลือกใช้แบบแผนทางภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

เพียวาร์ ทักยิม (2523, อ้างในรุ่งระวี ปัญญาแก้ว, 2550) ได้ให้เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

1. การแสดงออก หมายถึง การเสนอความคิดเห็นใหม่ๆหรือความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ
2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันได้อย่างได้ใจความและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
3. การเสนอเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องเป็นอย่างดี
4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้คำ สำนวนโวหาร การผูกประโยคที่กะทัดรัด สละสลวย
5. เนื้อหาสาระ หมายถึง ความรู้ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ

ในการเขียนเครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) จะเป็นแบบการประเมินภาพรวมหรือ ประเมินแยกเป็นด้าน ๆ ขึ้นอยู่กับความถนัดของครู โดยให้ยึดตามแนวทางคุณลักษณะที่ดีของเครื่องมือในการให้คะแนน ดังที่กล่าวมาแล้ว เทคนิคการเขียนเครื่องมือในการให้คะแนน อาจจะเริ่ม

จากด้านดีที่สุด กับ ด้านที่แย่ที่สุด ให้ตรงข้ามกันก่อน เพื่อง่ายต่อการเขียนในระดับอื่น ๆ หรือ อาจจะเขียนด้านดีที่สุดก่อน (เขียนเหมือนกับแบบประเมินภาพรวม) แล้วระบุด้านลบ หรือด้านไม่ดี ในระดับคะแนนที่ต่ำลงมา หรือ อาจจะเขียนด้านแย่ที่สุดก่อน เป็นด้านลบทั้งหมด ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุด แล้วในระดับคะแนนที่สูงขึ้น ให้เพิ่มด้านบวกหรือด้านดี ไปเรื่อย ๆ

ในการวัดและประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 เกณฑ์ในการเขียนย่อหน้าแสดงความคิดเห็น (Opinion Paragraph) และย่อหน้าที่มีจุดประสงค์เพื่อบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ (Narrative Paragraph) ได้แก่ การนำเสนอ การเชื่อมโยงเรื่องราว และการใช้ภาษา มีคะแนนรวม 15 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แต่ละด้านไว้ ดังนี้

1. การนำเสนอ

5 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก

4 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดี

3 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนดีพอใช้

2 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองได้บ้าง แสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนเล็กน้อย

1 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อย ไม่มีความชัดเจน

2. การลำดับและเชื่อมโยงเรื่องราว

5 คะแนน คือ จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย

4 คะแนน คือ จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่เข้าใจง่าย

3 คะแนน คือ จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันพอใช้มีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้บ้าง

2 คะแนน คือ จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงอยู่เล็กน้อย มีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้เล็กน้อย

1 คะแนน คือ ไม่มีการจัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน สรุปเสนอเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้เท่าที่ควร

3. การใช้ภาษา

5 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยตลอดงานเขียน

4 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 1-2 จุด

3 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 3-4 จุด

2 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 5-6 จุด

1 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป

และผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 เกณฑ์ในการเขียนกลอนไฮกุ (Haiku) และโคลงบทละสองบรรทัด (Couplet) ได้แก่ การนำเสนอ รูปแบบโคลง/กลอน และการใช้ภาษา มีคะแนนรวม 15 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แต่ละด้านไว้ ดังนี้

1. การนำเสนอ

5 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก

4 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดี

3 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด ชัดเจนดีพอใช้

2 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองได้บ้าง แสดงความรู้สึกรักคิด ชัดเจนเล็กน้อย

1 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อยไม่มีความชัดเจน

2. รูปแบบโคลง/กลอน

5 คะแนน คือ เขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) ทั้งหมด

4 คะแนน คือ เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 1-2 จุด

3 คะแนน คือ เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 3-4 จุด

2 คะแนน คือ เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 5-6 จุด

1 คะแนน คือ เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 7 จุดขึ้นไป

3. การใช้ภาษา

5 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยตลอดงานเขียน

4 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 1-2 จุด

3 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 3-4 จุด

2 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 5-6 จุด

1 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป

2.4 โซเชียลมีเดีย

2.4.1 ความหมายของโซเชียลมีเดีย

พัชร เกิดศิริ (2552) กล่าวว่า โซเชียลมีเดีย คือ โครงข่ายการสร้าง Media ที่มีการตอบสนองทางสังคมได้หลายทิศทาง โดยคนที่สร้างสื่อใช้ความสามารถในการเข้าถึงได้ง่ายของอินเทอร์เน็ต

มานะ ตริยาภิวัดน์ (2553) ได้กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นคำจำกัดความอย่างกว้างๆ ของสิ่งดิจิทัล ซึ่งถูกใช้ป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม ทั้งการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ แบ่งปัน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ภาพ เสียงระหว่างผู้ใช้ (User) ด้วยกัน เป็นสื่อซึ่งเน้นการมีส่วนร่วม (Collaborative) ในการผลิตเนื้อหาจากผู้บริโภคหรือผู้รับสารนั่นเอง โซเชียลมีเดียกลายเป็นนวัตกรรมแห่งยุคสมัย ส่งผลกระทบไปถึงแวดวงต่าง ๆ ในสังคมทั้งในเชิงการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว (2553) ได้กล่าวว่า มีเดีย (Media) หมายถึงสื่อหรือเครื่องมือที่ใช้เพื่อการสื่อสาร โซเชียล (Social) หมายถึงสังคม ในบริบทของโซเชียลมีเดีย โซเชียล หมายถึง การแบ่งปันในสังคม ซึ่งอาจจะเป็นการแบ่งปันเนื้อหา (ไฟล์, รสนิยม, ความเห็น) หรือปฏิสัมพันธ์ในสังคม (การรวมกันเป็นกลุ่ม) โซเชียลมีเดียในที่นี้หมายถึง สังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้เป็นผู้สื่อสารหรือเขียนเล่าเนื้อหา เรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง ทำขึ้นเอง หรือพบจากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่น ที่อยู่ในเครือข่ายของตน ผ่านทางเว็บไซต์ Social Network ที่ให้บริการทางโลกออนไลน์

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า โซเชียลมีเดีย (Social Media) หมายถึง สื่อออนไลน์ที่อยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด และแสดงความคิดเห็น แบ่งปัน เรื่องราว ประสบการณ์ บทความ ภาพ เสียง วิดีโอ ให้กับผู้อื่น ผ่านทางเว็บไซต์ผู้ให้บริการ Social Network และมีการใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก

2.4.2 ประโยชน์ของโซเซียลมีเดียต่อการเรียนการสอน

Poore (2013) ระบุถึงประโยชน์ของสื่อโซเซียลมีเดียต่อการศึกษาและการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายได้แก่

1. ประโยชน์ด้านการเสริมสร้างสติปัญญาความรู้ (Intellectual Benefit) ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 เป็นสื่อช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการคิดวิเคราะห์ การตีความหมาย การสังเคราะห์และการวิจารณ์อย่างริเริ่มสร้างสรรค์ ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในระดับสูงที่เกิดจากกิจกรรมของการใช้สื่อโซเซียลมีเดียดังกล่าว

1.2 เป็นสื่อช่วยเสริมสร้างสมรรถนะของควมมีเหตุผล การประเมินผลและตรวจสอบ โดยใช้กิจกรรมของสื่อโซเซียลมีเดียบนเว็บในการสร้างและพัฒนาสมรรถนะทางการเรียนรู้เหล่านั้น

1.3 เป็นสื่อเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะทางการเรียนที่มีอยู่เดิมให้สูงขึ้น (traditional literacies) ทั้งการอ่านและการเขียน

1.4 เป็นสื่อเสริมสร้างสมรรถนะในด้านทักษะหรือการมองเห็น (Visual Literacy) ซึ่งสื่อประเภทนี้จะมุ่งเน้นไปที่การสร้างประสิทธิภาพของสื่อทางทักษะเป็นประการสำคัญเพื่อถอดรหัสและการสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้

1.5 เป็นสื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของความเป็นสื่อเพื่อการศึกษาเรียนรู้ (Media Literacy) สื่อประเภทนี้ก่อให้เกิดคุณประโยชน์และความน่าสนใจในการใช้เพื่อการเรียนการสอนในสังคมและวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคใหม่

1.6 เป็นสื่อที่มุ่งเสริมสร้างประสิทธิภาพในด้านประโยชน์ในการใช้สอย (Functional Literacy) การใช้สื่อประเภทนี้ครูผู้สอนสามารถเสริมประสิทธิภาพการใช้งานให้กับผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น เช่น การสร้างชื่อผู้ใช้ การนำเข้าข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์สู่ระบบ การจัดการไฟล์ด้วยตัวเองรวมทั้งทักษะพื้นฐานด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อประเภท internet

2. ประโยชน์ในด้านกระบวนการสื่อสาร การมีส่วนร่วม รวมทั้งการสร้างสังคมประกิต (Benefits for Communication, Collaboration and Socialization) ได้แก่

2.1 ด้านประสิทธิภาพกระบวนการสื่อสาร (Communication) สื่อโซเซียลมีเดียช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสื่อส่งผ่านและเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของการสนทนาระหว่างผู้ใช้ด้วยกัน

2.2 สร้างประสิทธิภาพของการทำงานแบบมีส่วนร่วม (Collaboration and Teamwork) สื่อที่ได้รับการออกแบบเพื่อภารกิจนี้ได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้องจะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานและบรรลุผลในการแก้ปัญหาของการเรียนรู้ร่วมกัน

2.3 การสร้างชุมชนของการมีส่วนร่วม (Community and Participation) สื่อโซเชียลมีเดียจะมีรูปแบบและระบบของการสร้างสังคมและชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้งการอภิปรายถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

2.4 การสร้างสังคมของการมีส่วนร่วมในกลุ่มผู้ฟัง (Audience and Participation) สื่อประเภทนี้ช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการสร้างงานที่มีคุณภาพจากผลสะท้อนของข้อมูลที่ได้รับในหลากหลายกลุ่ม สร้างประโยชน์สำหรับการเตรียมการและการนำเสนองานที่คิดค้นขึ้นมา

2.5 เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการเรียนแบบออนไลน์ (Appropriate Online Behavior) สื่อโซเชียลมีเดียจะทำให้ผู้เรียนมีลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมในการสื่อสาร

2.6 เกิดการเรียนรู้แบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Peer Learning) ระบบการเรียนรู้จากการใช้สื่อสังคมจะ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ร่วมกันผ่านการแสดงความคิดเห็น และการอภิปราย

2.7 เกิดโลกทัศน์หรือมุมมองที่กว้างไกลของผู้เรียน (Diverse Perspectives) ผู้เรียนสามารถใช้สื่อสังคมในการแลกเปลี่ยนและเสริมสร้างประสบการณ์ทางความคิดเห็นและประเด็นที่สนใจร่วมกันได้อย่างกว้างขวางและหลากหลายทัศนะที่เกิดขึ้น

3. ประโยชน์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจ (Motivational Benefits) ได้แก่

3.1 ด้านการควบคุมตนเอง (Control and Ownership) ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์สื่อสังคมด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถที่จะวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรงประเด็นความต้องการ

3.2 เกิดความมานะพยายามในการเรียนรู้ (Increased Effort) ผู้เรียนจะใช้ความพยายามในการเรียนรู้ในงานที่เป็นประสบการณ์จากสังคมในวงกว้าง ซึ่งอาจมีบางเรื่องบางประเด็นที่ต้องนำไปสู่การพยายามแสวงหาและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลจากที่ได้รับในการเรียนรู้

3.3 เกิดเป็นเสียงสะท้อนจากกลุ่มชนกลุ่มใหญ่ (Audience) สื่อสังคมจะเป็นสื่อสำคัญในการที่จะสะท้อนผลในมุมมองกว้าง นำกลับมาสู่ผู้เรียนได้รับทราบ ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นที่สำคัญในการทำงาน

3.4 เป็นการสร้างระบบงานแบบบรรณาธิการกิจ (Self – Publication) สื่อสังคมจะช่วยให้เกิดการจัดระบบงานด้วยตนเองในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศด้วยกันของกลุ่มผู้เรียน ส่งผลต่อการปรับปรุงและพัฒนางานให้ดีขึ้นและเป็นระบบ

3.5 เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) สื่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ จะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอเนื้อหาสาระ รวมทั้งรูปแบบที่น่าสนใจในหลายลักษณะที่คิดขึ้นมา

4. คุณประโยชน์ในด้านการบริหารจัดการ (Management and Administration Benefits) ได้แก่

4.1 เป็นการสร้างระบบการสะท้อนผลข้อมูลย้อนกลับที่ง่าย (Ease of Feedback) ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถสะท้อนผลย้อนกลับระหว่างกันได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว

4.2 เป็นการสร้างช่องทางหรือสร้างทางเลือกในการสร้างประสบการณ์ทางการเรียนรู้ (Tracking Student Learning) ซึ่งรูปแบบที่มีความหลากหลายของสื่อโซเชียลมีเดียทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะกำหนดวิธีคิด วิธีสืบค้นข้อมูลทางการเรียนรู้ตามช่องทางที่สื่อกำหนดไว้

4.3 การเข้าถึงแหล่งข้อมูลโดยไม่ต้องพึ่งพาการเรียนในชั้นเรียนปกติ (Accessibility Off-Campus) เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้งกับผู้เรียนและผู้สอนในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการเรียนในบริบทต่าง ๆ ที่มีอยู่

4.4 ช่วยสร้างระบบการสื่อสารกับกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน (Communication with Parents) สื่อสังคมจะช่วยให้เกิดระบบการติดตามตรวจสอบจากผู้ปกครองที่ต้องการทราบผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้สื่อสังคมเป็นตัวช่วยดังกล่าว

4.5 เกิดความง่าย และสะดวกในการทำงานของผู้เรียน (Easy Submission of Student Work) การเรียนรู้ในโลกของสื่อสังคมออนไลน์จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนได้มากลงทุนน้อยแต่ได้ปริมาณและคุณภาพของงานที่มาก

4.6 เกิดการสร้างเครือข่ายหรือองค์กรทางสังคมที่กว้างใหญ่ (Organization) กล่าวได้ว่าการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้สื่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ จะก่อให้เกิดการสร้างสังคมในโลกยุคออนไลน์ เช่น สังคม Social network, Wikis, Bookmarks เหล่านี้เป็นต้น

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2555) สื่อสังคมหรือโซเชียลมีเดีย เป็นสื่อใหม่ที่กำลังมีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างมากในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน โดยในแวดวงการศึกษาและการจัดกระบวนการการเรียนรู้มีการประยุกต์ใช้โซเชียลมีเดียร่วมกับการเรียนรู้อย่างแพร่หลาย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย เช่น The Social Media Advisory Group แห่งมหาวิทยาลัยวิกิตออเรีย ประเทศออสเตรเลียได้กล่าวถึงประโยชน์ของโซเชียลมีเดียต่อการศึกษาและการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นการสร้างประสิทธิภาพของการสื่อสาร และการสื่อความหมาย เพื่อตอบรับความต้องการในการสื่อสารในการศึกษาในกลุ่มผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงรูปแบบและขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดทำกระบวนการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน อีกทั้งการ

ค้นคว้าและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ผ่านโซเชียลมีเดีย

2. เป็นสื่อที่ประหยัดเหมาะสมต่อการใช้ สื่อประเภทนี้เป็นสื่อที่ปรับใช้ให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อม ดังนั้นประสิทธิภาพและความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลายทั้งด้านสถานะทางสังคม และทัศนคติ การยอมรับ ดังนั้นจึงเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมต่อการเสริมสร้างโอกาสและความรับผิดชอบของผู้ใช้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

3. เป็นสื่อที่ใช้สำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเสริมประสบการณ์ระหว่างกลุ่มด้วยกัน ซึ่งสื่อโซเชียลมีเดียจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์สำคัญที่ผู้เรียนสามารถเลือกหรือสร้างช่องทางทางการเรียนรู้จากสื่อสังคมดังกล่าว ที่กระทำได้ในหลากหลายกิจกรรมในการสื่อสาร

4. เป็นสื่อช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ได้อย่างมีวิจารณญาณ สื่อจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ และทักษะในการพัฒนาการใช้สื่อประเภทดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้างต้นได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประโยชน์ของโซเชียลมีเดียต่อการเรียนรู้คือ เป็นสื่อที่ใช้สำหรับด้านการเสริมสร้างสติปัญญาความรู้ เช่น ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะเชิงคิดวิเคราะห์ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะทางการเรียน เป็นต้น ด้านกระบวนการสื่อสาร การมีส่วนร่วม รวมทั้งการสร้างสังคม เช่น สร้างประสิทธิภาพของการทำงานแบบมีส่วนร่วม เกิดโลกทัศน์หรือมุมมองที่กว้างไกลของผู้เรียน เป็นต้น การเสริมสร้างแรงจูงใจ เช่น ด้านการควบคุมตนเอง เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น และด้านการบริหารจัดการ เช่น การเข้าถึงแหล่งข้อมูล โดยไม่ต้องพึ่งพาการเรียนในชั้น เรียนปกติ เกิดการสร้างเครือข่ายหรือองค์การทางสังคมที่กว้างใหญ่ เป็นต้น

2.4.3 เฟซบุ๊ก

Poore (2013) ได้กล่าวว่า เฟซบุ๊ก (Facebook) คือ บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้ใช้สามารถสร้างข้อมูลส่วนตัว เพิ่มรายชื่อผู้ใช้อื่นในฐานะเพื่อน และแลกเปลี่ยนข้อความติดต่อสื่อสาร ตั้งประเด็นถามตอบในเรื่องที่สนใจ โพสต์รูปภาพ โพสต์คลิปวิดีโอ เขียนบทความหรือบล็อก สนทนาแบบโต้ตอบทันที นอกจากนี้ผู้ใช้ยังสามารถรวมกลุ่มความสนใจส่วนตัวจัดระบบตาม สถานที่ทำงาน โรงเรียนมหาวิทยาลัยหรืออื่น ๆ และสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านแอปพลิเคชันเสริม (Applications) นอกจากนี้ เฟซบุ๊กยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเขียนบันทึกในรูปแบบที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา และยังเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่สามารถเฝ้าอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารได้ทุกที่ทุกเวลาในรูปแบบของข้อความ ภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว หรือที่เรียกว่ามัลติมีเดีย

เฟซบุ๊ก (Facebook) ได้รับความนิยมนื่องจากเป็นรูปแบบการติดต่อสื่อสารในรูปแบบระบบเครือข่ายในรูปแบบของสังคมติดต่อสื่อสารทุกที่ทุกเวลาจากความนิยมเหล่านี้มาใช้เป็นประโยชน์ในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ในรูปแบบของการนำเสนอแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ แนวความคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยตนเอง นับว่าเป็นการเรียนแบบผสมผสานระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนกับกิจกรรมบนสังคมออนไลน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการพัฒนาศักยภาพและยกระดับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.4.4 เฟซบุ๊กกับการจัดการเรียนการสอน

เครื่องมือการสื่อสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน Facebook มีความสามารถของเทคโนโลยี Web 2.0 อันได้แก่ แชนท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ กระดานอภิปราย บล็อก และวิกิซึ่งอาจเปรียบเทียบลักษณะเครื่องมือตามมิติเวลาในการเรียนรู้บนออนไลน์ (ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2547) รูปแบบเวลาในกิจกรรมการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ ได้แก่

1. การเรียนรู้ในมิติประสานเวลา (Synchronous Mode of Learning) กิจกรรมในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนและผู้สอนออนไลน์พร้อมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการสื่อสารแบบโต้ตอบในทันที เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ที่ผู้สอนต้องการได้รับการตอบสนองจากผู้เรียนในทันที การเรียนรู้แบบประสานเวลามักจะใช้เครื่องมือหลัก ดังนี้

1.1 โปรแกรมสนทนา (Chat) เป็นโปรแกรมการสื่อสารหลักที่ใช้ข้อความพิมพ์ส่งผ่านไปยังหน้าจอกอมพิวเตอร์ของกลุ่มสนทนา ซึ่งอาจจะมีภาพประกอบเป็นตัวแทนของบุคคลนั้น (Avatar) เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกัน โดยใน Facebook จะมีเครื่องมือ Chat ฝังอยู่ในระบบ ซึ่งสามารถสนทนาได้ทั้งในรูปแบบห้องสนทนา และการสนทนารายบุคคล

1.2 โปรแกรมประชุมทางไกลด้วยวิดีโอ (VDO Conference) เป็นการใช้กล้องวิดีโอเพื่อให้เห็นกลุ่มสนทนาพร้อมเสียงได้ โดย Facebook ได้มีการพัฒนาเครื่องมือที่เรียกว่า Video Call เข้ามาในระบบให้ผู้ใช้สามารถพูดคุยแบบเห็นกลุ่มสนทนาได้

2. การเรียนรู้ในมิติต่างเวลา (Asynchronous Mode of Learning) เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออนไลน์พร้อมกับผู้สอนหรือผู้เรียนอื่น โดยมักจะใช้เครื่องมือหลัก ดังนี้

2.1 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) เป็นวิธีสื่อสารที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถติดต่อกันได้ตามเวลาสะดวก โดยสามารถสื่อสารกันได้ทั้งในรูปแบบเป็นทางการ เช่น การส่งคำตอบ

วัชรพงษ์ หวันสมาน (2558) ศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะทางให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 สาขาธุรกิจสถานพยาบาล ของวิทยาลัยเทคโนโลยีนครหาดใหญ่ จำนวน 118 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดลองถ่วงดุล โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอน และกลุ่มในชั้นเรียน พบว่ากลุ่มที่ใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มในชั้นเรียน แสดงว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจผ่านเฟซบุ๊กได้ผลดีกว่าการเรียนอ่านในห้องเรียน

ภิรมย์ พานู (2558) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยการใช้เว็บเครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนรู้และการสอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประจำปีการศึกษา 1/2558 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้เว็บเครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนรู้และการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เว็บเครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนรู้การสอนในระดับมากที่สุด

อัญชลี สุขในสิทธิ์ (2559) ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนในรายวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 105 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานด้านระเบียบวิธีวิจัย แบบประเมินทักษะการทำวิจัย แบบประเมินคุณภาพรายงานวิจัย และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความรู้พื้นฐานด้านระเบียบวิธีวิจัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะและคุณภาพการวิจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

Moon (2011) ศึกษาอิทธิพลของการใช้เฟซบุ๊กต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เฟซบุ๊กกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสำรวจแบบเว็บไซต์เป็นฐานในการสอบถาม พบว่าการใช้เฟซบุ๊กไม่ได้มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไรก็ตามการวิจัยพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ต กิจกรรมเพิ่มเติมนอกหลักสูตร มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Shih (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของการนำเฟซบุ๊กและการตรวจแก้โดยผู้รู้เสมอ (Peer Editing) มาใช้ในห้องเรียนนักเรียนระดับมหาวิทยาลัยโดยการเรียนรู้แบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างคือ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีในประเทศไทยได้หวั่นจำนวน 23 คน พบว่าการตรวจแก้โดยผู้รู้เสมอกันผ่านเฟซบุ๊กมีประสิทธิภาพต่อการเรียนเขียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษทั้งจากการเรียนในห้องเรียนและการเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนนักศึกษา นอกจากนี้การเรียนผ่านเฟซบุ๊กยังช่วยให้นักศึกษาสนใจและมีแรงกระตุ้นในการเขียนมากขึ้น

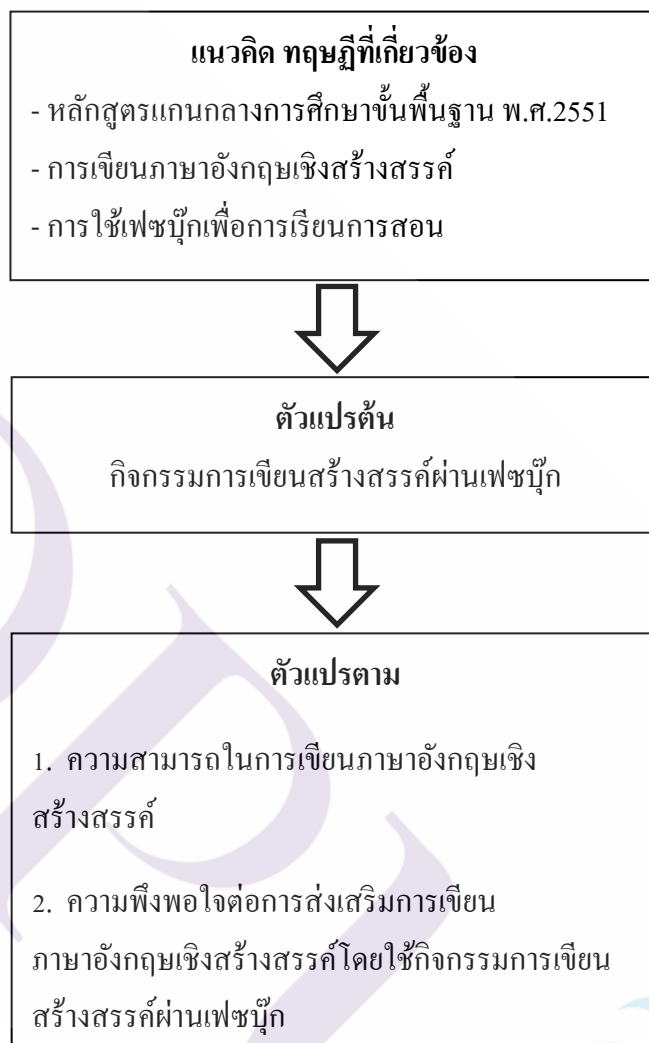
Suthiwartnarueput and Wasanasomsithi (2012) ศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนไวยากรณ์และการเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ระดับถึงระดับต่ำ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการทดสอบเกี่ยวกับไวยากรณ์ และการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=6.65$, $p=0.00$) นอกจากนี้นักเรียนยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ไวยากรณ์และการเขียนภาษาอังกฤษ

Ru-Chu Shih (2013) ศึกษาผลของการเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) กับเฟซบุ๊กของนักศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารทางธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจำนวน 111 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มเฟซบุ๊ก 3 กลุ่ม รวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยการสอบก่อนและหลัง การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในและนอกชั้นเรียนจากการเรียนรู้แบบดังกล่าว

Al-Haj (2015) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เฟซบุ๊กในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยอัลอักศฮา โดยใช้เฟซบุ๊กในการสอนเนื้อหาในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษได้แก่ ประโยคหลัก ประโยคสนับสนุน ประโยคสรุป เรื่อง ความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่อง ลำดับเรื่อง ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ซึ่งพบว่าการนำ เฟซบุ๊กมาใช้สอนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษนั้นทำให้คะแนนหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โซเชียลมีเดียเป็นสื่อกลางในการสอนทักษะและความสามารถภาษาอังกฤษได้รับความสนใจจากครูผู้สอนในระดับชั้นต่าง ๆ พอสมควร เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิด มีปฏิสัมพันธ์ พูดคุยกันได้โดยง่าย ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่นักเรียนใช้กันในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ซึ่งทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ทักษะและความสามารถทางภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 153 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกห้องเรียนภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 4 แผน

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษา ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.3.1.2 ศึกษาหลักการและวิธีการสอนการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.3 วิเคราะห์และเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ได้แก่ Opinion Paragraph, Narrative Paragraph, Haiku และ Couplet โดยมีจุดมุ่งหมายตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนจะใช้เวลา 4 คาบเรียน รวมเป็น 13 ชั่วโมง 20 นาที ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What Do You Think?	เขียน Opinion Paragraph
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Your Memorable Memory	เขียน Narrative Paragraph
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Haiku	เขียน Haiku
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Couplet	เขียน Couplet

3.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item- Objective Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p. 49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจว่าแผนจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้

3.3.1.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

แผนการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00

แผนการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

แผนการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กทุกแผนมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัย

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ได้ทำการสร้างโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัยในรูปแบบการเขียนของ Opinion Paragraph, Narrative Paragraph, Haiku และ Couplet

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แล้วนำผลการวิเคราะห์ไปสร้างตารางกำหนดรายละเอียดแบบทดสอบ (Table of Test Specification) ให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วยข้อ 1 การเขียน Opinion Paragraph ข้อ 2 การเขียน Narrative Paragraph ข้อ 3 การเขียน Haiku และข้อ 4 การเขียน Couplet

3.3.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ ความชัดเจนของคำถามและความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบ ความชัดเจนของคำถามและความถูกต้องด้านภาษา จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยจะใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือมีความสอดคล้องอยู่ในระดับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินเท่ากับ 1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.2.7 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.2.8 ตรวจสอบคะแนนของนักเรียน และนำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยตรวจสอบหาค่าความยาก

ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (D) 0.20 ขึ้นไป จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ทั้งฉบับด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha)

3.3.2.9 วิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์พบว่าทุกข้อมีค่าระหว่าง 0.39-0.49 และอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.21-0.50 จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.71 แสดงว่าสามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบได้

3.3.2.10 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 1 ฉบับ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

3.3.3.2 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด และเลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัด

3.3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยสอบถามความพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้เรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ลักษณะของรูปแบบการวัดเป็นแบบใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 105 -106)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องด้านภาษาและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบให้คะแนนคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) จากนั้นจะนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยจะใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำแบบสอบถามไปใช้

3.3.3.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความสอดคล้อง ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้

3.3.3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือ	ลักษณะ	การตรวจสอบคุณภาพ	ผลที่ได้
1. แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ประกอบด้วย - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What Do You Think? - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Your Memorable Memory - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Haiku - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Couplet	ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	ค่า IOC ของ แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 อยู่ ระหว่าง 0.67- 1.00 แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 อยู่ ระหว่าง 0.67- 1.00 แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 เท่ากับ 1.00
2. แบบทดสอบ ความสามารถใน การเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์	อัตร้อย จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย - ข้อ 1 Opinion Paragraph - ข้อ 2 Narrative Paragraph - ข้อ 3 Haiku - ข้อ 4 Couplet	- ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน - ค่าความยากง่าย (p) - ค่าอำนาจจำแนก (D) - ค่าความเชื่อมั่น (α)	- ค่า IOC เท่ากับ 1.00 - ค่า p อยู่ระหว่าง 0.39-0.49 - ค่า D อยู่ ระหว่าง 0.21- 0.50 - ค่า α เท่ากับ 0.71

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

เครื่องมือ	ลักษณะ	การตรวจสอบคุณภาพ	ผลที่ได้
3. แบบสอบถาม ความพึงพอใจ ต่อการส่งเสริม การเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรม การเขียน สร้างสรรค์ผ่าน เฟซบุ๊ก	แบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความพึง พอใจระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีระดับความพึง พอใจระดับมาก 3 หมายถึง มีระดับความพึง พอใจระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีระดับความพึง พอใจระดับน้อย 1 หมายถึง มีระดับความพึง พอใจระดับน้อยที่สุด	ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	ค่า IOC อยู่ ระหว่าง 0.67- 1.00

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาษี “สุนทร
วิทยานุกูล” โดยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กให้นักเรียนเข้าใจ

3.4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
เชิงสร้างสรรค์

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิง
สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบเรียน รวมเวลา 16 คาบเรียน

3.4.4 เมื่อเสร็จสิ้นการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3.4.5 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

3.4.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ paired samples

3.5.2 วิเคราะห์พัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์

3.3.3 วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.4 สรุปผลและอภิปรายผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

ตารางที่ 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
1. ผู้วิจัยชี้แจงการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก	-	-	-

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
2. นักเรียนทำ Pretest	แบบทดสอบ ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์	คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	- ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	-	-
4. นักเรียนทำ Posttest	แบบทดสอบ ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์	- คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ - เปรียบเทียบคะแนนก่อนหลัง - วัดคะแนนพัฒนาการ	- ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - t-test แบบ paired samples - คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์
5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	แบบสอบถามความพึงพอใจ	คะแนนความพึงพอใจ	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	คะแนนที่ต้องการแปลงร้อยละ
	N	แทน	คะแนนทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 126)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	$\sum X$	แทน	ผลรวม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) (สมนึก กัททิษณี, 2551, น. 221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (D.R.Sabers, 1970 อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$D = \frac{Su - Sl}{N(X \max - X \min)}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	Su	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	Sl	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	X max	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X min	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

3.6.2.3 ค่าความยาก โดยใช้สูตร (D.R.Sabers, 1970 อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{Su + Sl - (2NX \min)}{2N(X \max - X \min)}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
-------	---	-----	-----------------------

Su	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
Sl	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
$X \max$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
$X \min$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

3.6.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) (มนสิข สิทธิสมบูรณ์, 2550, น. 121) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

3.6.3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติ t – test (Paired Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	T	แทน	สถิติทดสอบที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3.6.3.2 คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (Relative Gain Score) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552, น.266-267)

$$S = \frac{100(Y - X)}{F - X}$$

เมื่อ	S	แทน	คะแนนเพิ่มสัมพัทธ์
	F	แทน	คะแนนเต็มของการวัดทั้งครั้งแรกและครั้งหลัง
	X	แทน	คะแนนการวัดครั้งแรก
	Y	แทน	คะแนนการวัดครั้งหลัง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
2. ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตารางที่ 4.1 คะแนนก่อนเรียน หลังเรียน และการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (n = 20)

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (60 คะแนน)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (60 คะแนน)	ร้อยละ	การเปลี่ยนแปลง
1	19	31.67	39	65.00	เพิ่มขึ้น
2	17	28.33	35	58.33	เพิ่มขึ้น
3	21	35.00	42	70.00	เพิ่มขึ้น
4	22	36.67	30	50.00	เพิ่มขึ้น
5	18	30.00	32	53.33	เพิ่มขึ้น
6	23	38.33	32	53.33	เพิ่มขึ้น
7	21	35.00	36	60.00	เพิ่มขึ้น
8	19	31.67	34	56.67	เพิ่มขึ้น
9	13	21.67	36	60.00	เพิ่มขึ้น
10	19	31.67	35	58.33	เพิ่มขึ้น
11	17	28.33	24	40.00	เพิ่มขึ้น
12	17	28.33	38	63.33	เพิ่มขึ้น
13	16	26.67	38	63.33	เพิ่มขึ้น
14	14	23.33	29	48.33	เพิ่มขึ้น
15	23	38.33	40	66.67	เพิ่มขึ้น
16	16	26.67	31	51.67	เพิ่มขึ้น
17	12	20.00	28	46.67	เพิ่มขึ้น
18	22	36.67	27	45.00	เพิ่มขึ้น
19	31	51.67	41	68.33	เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (60 คะแนน)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (60 คะแนน)	ร้อยละ	การ เปลี่ยนแปลง
20	21	35.00	33	55.00	เพิ่มขึ้น
คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน		19.05	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน		34.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		4.27	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		4.92

จากตาราง 4.1 แสดงผลคะแนนและค่าร้อยละของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 20 คน ก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 19.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.27 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.92 นักเรียนทุกคนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ($n = 20$)

ความสามารถ ในการเขียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD.)	Df	t	Sig.
ก่อนเรียน	60	19.05	4.27	19	12.918*	0.000
หลังเรียน	60	34.00	4.92			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนเท่ากับ 19.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.27 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 34 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.92 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 12.918$, $sig = .000$) สรุปได้ว่า

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก สูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตารางที่ 4.3 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลต่างคะแนน และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (n = 20)

คนที่	ก่อนเรียน				รวมคะแนนก่อนเรียน (60)	หลังเรียน				รวมคะแนนหลังเรียน (60)	D	ความเพิ่มสัมพัทธ์
	Opinion Paragraph (15)	Narrative Paragraph (15)	Hai ku (15)	Couplet (15)		Opinion Paragraph (15)	Narrative Paragraph (15)	Hai ku (15)	Couplet (15)			
1	7	4	5	3	19	9	9	12	9	39	20	48.78
2	5	3	6	3	17	11	6	10	8	35	18	41.86
3	6	8	4	3	21	10	11	12	9	42	21	53.85
4	3	7	7	5	22	5	6	11	8	30	8	21.05
5	3	6	5	4	18	7	6	10	9	32	14	33.33
6	7	6	5	5	23	10	6	8	8	32	9	24.32
7	5	5	6	5	21	7	9	11	9	36	15	38.46
8	4	5	5	5	19	6	8	12	8	34	15	36.59
9	3	4	3	3	13	8	10	9	9	36	23	48.94
10	5	5	5	4	19	6	10	11	8	35	16	39.02
11	5	3	4	5	17	4	6	7	7	24	7	16.28
12	4	3	5	5	17	10	8	10	10	38	21	48.84
13	7	3	3	3	16	10	8	9	11	38	22	50.00
14	6	4	4	0	14	8	8	8	5	29	15	32.61
15	8	4	7	4	23	9	11	11	9	40	17	45.95
16	5	4	3	4	16	7	7	9	8	31	15	34.09

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน				รวม คะแนน ก่อน เรียน (60)	หลังเรียน				รวม คะแนน หลัง เรียน (60)	D	ความ เพิ่ม สัมพัทธ์
	Opini on Parag raph (15)	Narra tive Parag raph (15)	Hai ku (15)	Cou plet (15)		Opini on Parag raph (15)	Narra tive Parag raph (15)	Hai ku (15)	Cou plet (15)			
17	5	3	4	0	12	7	6	6	9	28	16	33.33
18	7	7	4	4	22	7	6	6	8	27	5	13.16
19	9	8	6	8	31	11	11	9	10	41	10	34.48
20	5	7	4	5	21	6	10	10	7	33	12	30.77
เฉลี่ย	5.45	4.95	4.75	3.90	19.05	7.90	8.10	9.55	8.45	34	14.95	36.29

จากตาราง 4.3 แสดงให้เห็นคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ปรากฏว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้นหลังได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมากที่สุดเท่ากับ 23 คะแนน และผลต่างของคะแนนน้อยที่สุดเท่ากับ 5

เมื่อพิจารณาคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ซึ่งแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจะพบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มสูงขึ้น โดยคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 13.16 ถึงร้อยละ 53.85 ของคะแนนที่สามารถพัฒนาได้

โดยงานเขียน Haiku มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือเพิ่มขึ้น 4.80 คะแนน รองลงมาคืองานเขียน Couplet คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.55 คะแนน งานเขียน Narrative Paragraph คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.15 คะแนน และงานเขียน Opinion Paragraph คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2.45 คะแนน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (n = 20)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.15	0.81	มาก
1.1 ความเหมาะสมของเนื้อหา	4.15	0.59	มาก
1.2 การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	4.05	0.83	มาก
1.3 นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก	4.30	0.92	มาก
1.4 นักเรียนเห็นตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลายและมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.10	0.91	มาก
2 ด้านสื่อการเรียนรู้	4.03	0.83	มาก
2.1 สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน	4.20	0.77	มาก
2.2 สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย ทุกที่ทุกเวลา	3.95	0.89	มาก
2.3 สื่อมีปริมาณเหมาะสมกับกิจกรรม	3.95	0.83	มาก
3. ด้านผู้เรียน	4.18	1.18	มาก
3.1 นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น	4.40	1.14	มาก
3.2 นักเรียนสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก	4.00	1.21	มาก
3.3 นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	4.15	1.18	มาก
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.02	0.95	มาก
4.1 ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	3.70	0.98	มาก
4.2 ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น	4.20	0.95	มาก
4.3 พัฒนาความสามารถในการคิดสิ่งใหม่หรือคิดสร้างสรรค์	4.15	0.93	มาก
เฉลี่ยรวม	4.10	0.93	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการศึกษาคำพิงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กจำนวน 20 คน พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 1.18) ตามมาด้วยด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.81) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 อยู่ในระดับมาก รายการประเมินเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.92) ความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.59) นักเรียนเห็นตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลายและมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.91) การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.83)

ด้านสื่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 อยู่ในระดับมาก รายการประเมินเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.77) สื่อมีปริมาณเหมาะสมกับกิจกรรม ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.83) สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย ทุกที่ทุกเวลา ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.89)

ด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.18 อยู่ในระดับมาก รายการประเมินเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 1.14) นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 1.18) นักเรียนสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.21)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.95 อยู่ในระดับมาก รายการประเมินเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.95) พัฒนาความสามารถในการคิดสิ่งใหม่หรือคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.93) ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.98)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
2. ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

สมมติฐาน

1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. พัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพิ่มขึ้น
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กอยู่ในระดับมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 153 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกห้องเรียนภาษาอังกฤษ-ญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What Do You Think?

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Your Memorable Memory

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Haiku

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Couplet

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 13 ข้อ ประกอบด้วย ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ข้อ ด้านสื่อการเรียนรู้ 3 ข้อ ด้านผู้เรียน 3 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ 3 ข้อ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนภาษี “สุนทรวิธานุกูล” โดยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กให้นักเรียนเข้าใจ

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบเรียน รวมเวลา 16 คาบเรียน

4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

5.1.1.1 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก เท่ากับ 19.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.27 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.92 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้น หลังได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่าน เฟซบุ๊ก

5.1.1.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่าน เฟซบุ๊กสูงกว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่าน เฟซบุ๊กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้นหลังได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมากที่สุดเท่ากับ 23 คะแนน และผลต่างของคะแนนน้อยที่สุดเท่ากับ 5 เมื่อพิจารณาคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ซึ่งแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจะพบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มสูงขึ้น โดยคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 13.16 ถึงร้อยละ 53.85 ของคะแนนที่สามารถพัฒนาได้

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.10 และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กในระดับมาก นอกจากนี้ จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านผู้เรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.3.1 โดยรวมมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 1.18) ตามมาด้วยด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.81) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.83) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

5.1.3.2 พิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ข้อ 1.3 นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.92) ข้อ 1.1 ความเหมาะสมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.59) ข้อ 1.4 นักเรียนเห็นตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลายและมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.91) และข้อ 1.2 การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.83) สรุปว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

2. ด้านสื่อการเรียนรู้ พิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ข้อ 2.1 สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.77) ข้อ 2.3 สื่อมีปริมาณเหมาะสมกับกิจกรรม ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.83) และข้อ 2.2 สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย ทุกที่ทุกเวลา ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.89) สรุปว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการเรียนรู้ในระดับมาก

3. ด้านผู้เรียน พิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ข้อ 3.1 นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 1.14) ข้อ 3.3 นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 1.18) และข้อ 3.2 นักเรียนสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.21) สรุปว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้เรียนในระดับมาก

4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ข้อ 4.2 ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.95) ข้อ 4.3 พัฒนาความสามารถในการคิดนอกกรอบหรือคิดแตกต่าง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.93)

และข้อ 4.1 ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.98) สรุปว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับในระดับมาก

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กสูงกว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.05 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.72 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.92 ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้เฟซบุ๊กในการดำเนินกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนมีโอกาสดูความคิดเห็นผ่านการโพสต์ผลงานการเขียนของตนเอง ในขณะที่เวลานักเรียนสามารถเห็นผลงานของเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ในเฟซบุ๊กได้ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการเห็นตัวอย่างที่หลากหลาย โดยเฉพาะการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค นอกจากนี้ นักเรียนยังได้รับข้อคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้สอน ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากข้อบกพร่องในงานของตนเองและได้เห็นข้อบกพร่องและจุดเด่นในงานของคนอื่นอีกหลายตัวอย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Haj (2015) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เฟซบุ๊กในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยอัลอักศฮา โดยใช้เฟซบุ๊กในการสอนเนื้อหาการเขียนย่อหน้า และเป็นสื่อกลางสำหรับให้นักศึกษาได้โพสต์งานของตน และแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นกับอาจารย์และนักศึกษาคนอื่น และพบว่านักศึกษาทุกคนมีคะแนนการเขียนย่อหน้าหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Suthiwartnarueput and Wasanasomsithi (2012) ที่ศึกษาผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนไวยากรณ์และการเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับกลางถึงระดับต่ำ โดยนักเรียนได้อภิปรายร่วมกับครูและเพื่อนนักเรียนที่มีความรู้ไวยากรณ์ที่ดีกว่า จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.2.2 คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนทุกคนสูงขึ้นหลังได้รับการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมากที่สุดเท่ากับ 23 คะแนน และผลต่างของคะแนนน้อยที่สุดเท่ากับ 5 เมื่อพิจารณาคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ซึ่งแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนจะพบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการเขียนเพิ่มสูงขึ้น โดยคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 13.16 ถึงร้อยละ 53.85 ของคะแนนที่สามารถ

พัฒนาได้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่าน เฟซบุ๊ก โดยเฟซบุ๊กเป็น โซเชียลมีเดียที่มีศักยภาพที่จะเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ สำหรับการเรียนการสอน และยังสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากกลุ่มคนในวัยเรียนในระดับมัธยมศึกษาและ อุดมศึกษา (กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว และคณะ, 2554) ผนวกกับกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ที่เป็นกิจกรรมการเขียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึก ความคิด และประสบการณ์ของตนผ่านงานเขียนได้ ทำให้กิจกรรมดังกล่าวมีความน่าสนใจ นอกจากนี้ การที่คะแนนของผู้เรียนดีขึ้นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยจัดขั้นตอนการเรียนการสอนทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น Lead-in 2) Pre-Writing 3) Modeling 4) Writing และ 5) Post-Writing และนำเฟซบุ๊กไปใช้ในขั้น Lead-in ขั้น Pre-Writing และขั้น Modeling ทำให้การรับส่งข้อมูลสะดวกรวดเร็ว และด้วยลักษณะพิเศษของเฟซบุ๊กทำให้นักเรียนสามารถทบทวนและศึกษาข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา ต่อมาในขั้น Writing นักเรียนกล้าที่จะเขียนและโพสต์งานของตนลงในกลุ่มเฟซบุ๊ก ส่วนในขั้น Post-Writing ครูสามารถให้ผลสะท้อนกลับต่อผลงานของนักเรียนได้ทันที นักเรียนสามารถเห็นผลงาน และศึกษาผลสะท้อนกลับของครูต่อผลงานนักเรียนคนอื่นและผลสะท้อนกลับจากเพื่อนนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนาการเขียนของตนให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shih (2011) ที่ใช้เฟซบุ๊กในการสอนเขียนย่อหน้าแล้วพบว่านักเรียนมีพัฒนาการเขียนย่อหน้าที่ดีขึ้น และพบว่าเฟซบุ๊กไม่ได้เพียงแต่อำนวยความสะดวกในการเรียนเพียงเท่านั้น แต่ยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษามากขึ้นอีกด้วย

5.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 สรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก อภิปรายได้ว่ากิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กนั้นเป็นกิจกรรมที่ให้อิสระนักเรียนในการแสดงความคิด และความรู้สึก เฟซบุ๊กมีความสามารถของเทคโนโลยี Web 2.0 ซึ่งสามารถใช้เรียนรู้ในแบบมีติประสานเวลา (Synchronous Mode of Learning) ที่นักเรียนและครูออนไลน์พร้อมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการสื่อสารแบบโต้ตอบในทันที เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ที่ครูต้องการได้รับการตอบสนองจากผู้เรียนในทันที และ เรียนรู้ในมิติต่างเวลา (Asynchronous Mode of Learning) เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการเรียนรู้ โดยนักเรียนไม่จำเป็นต้องออนไลน์พร้อมกับครูหรือนักเรียนอื่น ซึ่งในการเรียนรู้ทั้งสองแบบนี้ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากการดูผลงานของเพื่อนนักเรียน และจากผลสะท้อนกลับจากครูต่องานเขียนของเพื่อนนักเรียนอื่นได้ และสอบถามหรือรับคำปรึกษาจากครูโดยเฟซบุ๊กได้เช่นกัน ทำให้กิจกรรมการเรียนมีความสะดวก และรวดเร็ว (ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2547) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suthiwartnarueput and Wasanasomsithi (2012) ที่

พบว่านักเรียนมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการใช้เฟซบุ๊กในการเรียนรู้ไวยากรณ์และการเขียน และเฟซบุ๊กช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และช่วยให้นักเรียนสอบถามผู้สอนได้ง่ายขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Moon (2011) ที่พบว่าเฟซบุ๊กช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก เป็นแนวทางการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาอังกฤษในรูปแบบของ Opinion Paragraph, Narrative Paragraph, Haiku และ Couplet ของนักเรียนได้

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก สามารถสรุปข้อค้นพบจากการวิจัยได้ดังนี้

5.3.1 กลุ่มเฟซบุ๊กแบบปิด ควรนำมาประยุกต์ใช้เสริมในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นช่องทางการสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่าย และช่วยให้นักเรียนกล้าซักถาม แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงานของตนเอง

5.3.2 การเห็นตัวอย่างงานจากเพื่อนนักเรียนที่หลากหลาย เป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ แม้การเขียนจะเป็นเรื่องยากในการเรียนการสอน เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาอย่างมาก แต่หากครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนก็จะสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้เร็วขึ้นได้ โดยครูผู้สอนต้องอำนวยความสะดวกให้คำปรึกษา และให้ผลสะท้อนกลับต่อผลงานของนักเรียน

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กในการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์แก่ผู้วิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วยข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1. ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละภาคการศึกษา ควรจัดให้นักเรียนได้ฝึกเขียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นชินกับการเขียนภาษาอังกฤษ และมีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะทำกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้
2. ผู้สอนควรสร้างความเข้าใจ และวิธีการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่องานเขียนของเพื่อนเพื่อให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้งานเขียนแต่ละชิ้นมีคุณภาพมากขึ้น

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างเพียง 1 กลุ่ม โดยใช้การสอนเพียง 1 วิธี ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรเปรียบเทียบการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊กกับการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบใดมากกว่า
2. ควรเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่ม เก่ง กลาง และอ่อน เพื่อวิเคราะห์ว่าการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก เหมาะกับนักเรียนทุกระดับหรือไม่ หรือใช้ได้ดีกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับใด
3. ควรนำกิจกรรมการเขียนผ่านเฟซบุ๊กไปใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษรูปแบบอื่น เพื่อศึกษาว่ากิจกรรมการเขียนผ่านเฟซบุ๊กสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปแบบอื่น ๆ ได้หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). *ความคิดสร้างสรรค์ หลักการ ทฤษฎีการเรียนการสอน การวัด ประเมินผล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). *การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการสร้างสรรค์ในระดับ ประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กัณฑ์ณัย วรจิตติพล. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต สถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัด นครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว. (2553). *โซเชียลมีเดีย*. สืบค้น 25 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.slideshare.net/krunapon/social-media-5661152>.
- การประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอุทัยธานี. (2535). *การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4, 5, 6 โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในโรงเรียนประถมศึกษา เขต การศึกษา 6 (รายงานผลการวิจัย)*. ชัยนาท: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท.
- กฤติกา อินตา. (2552). *การใช้กิจกรรมการเขียนตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บล็อกเพื่อ พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ. (2536). *การพูด และการเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2547). *การออกแบบการเรียนการสอนบนเว็บในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- นันทมนัส คำเอก. (2551). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บันลือ พฤกษ์วัน. (2533). *พัฒนาทักษะการเขียนสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประทีน มหำพันธ์. (2519). *หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ประภาศรี สีอำไพ. (2531). *การเขียนแบบสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2541). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์วารสารศาสตร์*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- พัชร เกิดศิริ. (2552). *Social Media*. สืบค้น 25 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.ipattt.com/2009/social-media/>.
- พูนศิริ แก้วเพ็ญ. (2532). *การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงเพชร เอี่ยมภุษา. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยโครงการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงเพ็ญ พาสุริยันต์. (2551). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการกระตุ้นจินตนาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ศุสชา ทิพนเตร. (2557). *ผลของการใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ออนไลน์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิรมย์ พานู. (2558). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยการใช้เว็บเครือข่ายทางสังคมเพื่อการเรียนและการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มานะ ตีรยาภิวัฒน์. (2553). *นักข่าวกับ Social media*. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.tja.or.th/>.
- มนสิข ลีทธิสมบูรณ์. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่งระวี ปัญญาแก้ว. (2550). *การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความรู้คำศัพท์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วัชรพงษ์ หวันสมาน. (2558). ผลของการใช้เฟซบุ๊กเป็นสื่อกลางในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เฉพาะทางให้กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- สนิท ตั้งทวี. (2528). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- สุจิตรา สิงหนการ. (2555). เทคนิคการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. วารสาร ศึกษาศาสตร์ มศว., 5(1).
- สุรชาติพิศ สุดหนองบัว. (2545). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โครงงาน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรศักดิ์ ปานเฮ. (2555). สื่อโซเชียลมีเดียเพื่อการศึกษา. สืบค้น 25 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.addkute3.com/wp-content/uploads/2012/12/>
- สมนึก กัททิษณิน. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพีเอ็น เพรส.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2525). การเขียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์.
- เสาวภาคย์ แผลมเพ็ชร. (2559). พฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี. สุทธิปริทัศน์, 30(93), 116-130.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2535). กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทย วัฒนาพานิช.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัญชลี สุขในสิทธิ์. (2559). การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนระเบียบวิธีการวิจัยทาง สังคมศาสตร์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อุทัยวรรณ ปิ่นประชาสรร. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาไทยและความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการ เขียนอย่างสร้างสรรค์กับแบบฝึกตามคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

- Al-Haj, I. A. M. (2015). *The effectiveness of using facebook on developing paragraph writing skills among al-aqsa university english majors*. Gaza: Al-Azhar University.
- Furner, A. (1973). Creative writing through creative dramatics. *The journal of elementary engmentary english*, 50(13): 3.
- Harris, D. P. (1974). *Testing english as a second language*. New Dehli: Tata McGraw-Hill.
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom testing*. London: Longman.
- Jones, R. C. A., Congram, S., & Stratton, N. (2008). *Education and imagination: Post-jungian perspectives*. East Sussex: Routledge.
- Lado, R. (1977). *Lado english series*. New York: Regents.
- Mohamad, R., & Mohamad Shariff, S. (2011). Effect of social media usage on discussion approach in teaching and learning of History subject. *Jurnal Teknologi Pendidikan, Malaysia*, 1(1), 75-80.
- Moon, A. (2011). *The impact of facebook on undergraduate academic performance : Implications for educational leaders*. Michigan: Central Michigan University.
- Murray, R. A. (1973). Teaching Writing. Dissertation. *Abstracts International*, 30(2), 524.
- Peacock, C. (1986). *Teaching writing*. London: Croom Helm.
- Perkins, K., & Konneker, B. H. (1982). *Testing the effectiveness of sentence-combining in ESL*. (n. p.)
- Poore , M. (2013). *Using social media in the classroom : A best practice guide*. London: SAGE.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(2), 49-60.
- Shih, R. C. (2011). Can Web 2.0 technology assist college students in learning English writing? Integrating Facebook and peer assessment with blended learning. *Australasian Journal of Educational Technology*, 27(5), 829–845.

- Shih, Ru-Chu. (2013). Effect of Using Facebook to Assist English for Business Communication Course Instruction. *Turkish Online Journal of Educational Technology - TOJET*; 2(1), 52-59.
- Sersen, W. J. (2011). *Improving writing skills of Thai EFL students by recognition of and compensation for factors of L1 to L2 Negative Transfer*. *US-China Education Review A* 3, (1548-6613), 339-345. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED524827.pdf>
- Smith, J. A. (1973). *Creative teaching of the language arts in the elementary school*. Boston: Allyn and Bacon.
- Suthiwartnaruput, T. & Wassanasomsithi, P. (2012) .Effects of Using Facebook as a Medium for Discussions of English grammar and writing of low – intermediate EFL Stydebts , *Electronic journal of foreign Language teaching .National university of Singapore, 9(2), 194-214.*
- Tarvers, J. K. (1988). *Teaching Writing: Theories and Practices*. Glenview, IL: Scott, Foresman and Co.
- Tidyman, W.F. (1974). *Creative writing*. New York: McGraw-Hill Book.
- Westcott, M. S., & Smith, D. W. (1973). *Child development and personality*. New York: Harper and Brothers.
- White, R., & Arndt, V. (1991). *Process Writng*. London: Longman.
- Zamel, V. (1982). Writing: The process of discovering meaning. *TESOL Quarterly, 16*, 195-209.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พักขาว
อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
3. นางสาวอาจารย์ นวภัทรอภิญา
ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนภาษี “สุนทรวิธานุกูล”

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 What Do You Think?

รายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน

รหัสวิชา อ31204

ชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

เวลา 4 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว และเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

ต 1.3 ม.4-6/1 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ม.4-6/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ต 3.1 ม.4-6/1 ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่อหัวข้อที่กำหนดให้ผ่านช่องทางเฟซบุ๊กได้
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นจากรูปภาพที่กำหนดให้
3. นักเรียนสามารถเขียนย่อหน้า (Paragraph) สั้นๆ ประมาณ 80-100 คำ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปภาพหรือหัวข้อที่กำหนดให้

3. สาระสำคัญ

การพูดและเขียนแสดงความคิดเห็น พร้อมยกเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นนั้น โดยใช้วิธีขึ้นประโยคที่หลากหลายและถูกต้อง

Opinion Paragraph คือ ย่อหน้าที่เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนต่อสิ่งนั้นๆ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

- 1) A topic sentence ประโยคที่แสดงความคิดหลัก
มักจะขึ้นประโยคด้วย I think that ..., I believe that ..., I feel that ...,
In my opinion, ...
My opinion is that ...
I agree/disagree that ...
- 2) Reasons and Supporting details เหตุผลและข้อมูลสนับสนุน
- 3) A concluding sentence ประโยคสรุป
มักจะขึ้นประโยคด้วย In conclusion, ...
In summary, ...
To sum up, ...
To conclude, ...

4. สื่อการเรียนรู้

เฟซบุ๊ก กลุ่ม Phachi Creative Writing Club
Worksheet 1, Worksheet 2, รูปภาพต่าง ๆ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
Lead-in (10 นาที)	1. ครูอธิบายภาพรวมและรายละเอียดของเนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้ และกิจกรรมการสอน 2. นักเรียนเข้ากลุ่มเฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”	- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”
Pre-writing (50 นาที)	3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการตั้งหัวข้อ “The best thing to do on my vacation is” ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกัน	- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
	<p>4. ครูนำเสนอภาพที่โพสต์ในเฟซบุ๊ก</p> <p>5. นักเรียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษคนละ 1-2 ประโยค แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพนี้ลงในช่อง Comment ของเฟซบุ๊ก</p> <p>6. ในระหว่างนี้นักเรียนสามารถคลิกเลือกถูกใจ Comment ของเพื่อนคนใดก็ได้</p> <p>7. ครูและนักเรียนดูว่า Comment ของนักเรียนคนใดได้รับเครื่องหมายถูกใจมากที่สุด และร่วมอภิปรายว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น</p>	
<p>Modeling (60 นาที)</p>	<p>8. ครูสอนการสร้างประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นด้วยโครงสร้างประโยค เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - I think - In my opinion, - My opinion is that - I agree/disagree that <p>9. ครูสอนการแต่งประโยคแสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็น ด้วยการใช้ because, since, due to, as a result เป็นต้น</p> <p>10. ครูให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อทำ Worksheet 1</p> <p>11. ใน Worksheet 1 ครูกำหนดหัวข้อคำถาม “What is your favourite movie?” และให้เวลานักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันเขียนประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็น จากนั้นนักเรียนโพสต์ประโยคของตนเองลงในเฟซบุ๊ก</p> <p>12. ครูเลือกความคิดเห็นนักเรียนที่น่าสนใจ 2-3 คู่มาให้นักเรียนร่วมอภิปรายในห้องเรียน ครูให้คำแนะนำหากนักเรียนเขียนประโยคผิดโครงสร้าง</p>	<p>- Worksheet 1 - เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”</p>

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
	13. ครูแนะนำและสอนวิธีการเขียนย่อหน้าเพื่อแสดงความคิดเห็น (Opinion Paragraph) 14. ครูแสดงตัวอย่างการเขียน Opinion paragraph ไว้ในเฟสบุ๊ก	
Writing (90 นาที)	15. Worksheet 2 ครูแสดงรูปภาพนี้ในเฟสบุ๊ก ให้นักเรียนเขียน Opinion Paragraph ขนาดความยาว 80-100 คำในหัวข้อ “Is summer better than winter?” 16. ครูอธิบายวิธีการประเมินชิ้นงานและเกณฑ์การให้คะแนน 17. นักเรียนร่างความคิดเห็นของตนเองโดยใช้ Mind mapping ที่อยู่ใน Worksheet 2 (Brainstorming) 18. นักเรียนเริ่มเขียนร่างย่อหน้าของตนเองลงในใบงาน (Drafting) 19. ครูให้คำแนะนำและแก้ไขตามความจำเป็น (Editing and revising) 20. นักเรียนโพสต์งานเขียนของตนเองลงในเฟสบุ๊ก (Publishing)	- Worksheet 2 - เฟสบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club” - แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิง

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
Post-writing (30 นาที)	21. ครูตรวจสอบดูว่านักเรียนทุกคนโพสต์งานเขียนของตนเองลงในเฟซบุ๊กแล้วหรือไม่ 22. ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนอ่านงานของเพื่อนและสามารถแสดงความคิดเห็นในช่อง Comment หรือกดเครื่องหมายถูกใจได้ 23. ครูสรุปสาระและกิจกรรมที่เรียน	- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”

6. การให้ผลสะท้อนกลับ (Reflection)

- ครูประเมินชิ้นงานของนักเรียนแต่ละคนด้วยแบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- ครูโพสต์ผลสะท้อนกลับลงในช่อง Comment เพื่อให้นักเรียนปรับปรุงผลงานของตนเอง
- ครูเลือกชิ้นงานที่ดีที่สุดเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับเพื่อนร่วมชั้นพร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ
- ครูแก้ไขหรือสอนเพิ่มเติมในข้อผิดพลาดที่พบเห็นบ่อยๆ เช่น โครงสร้างประโยค การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ เป็นต้น

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
ความสามารถเขียนประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นจากรูปภาพที่กำหนดให้	โพสต์ประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ปรากฏในเฟซบุ๊ก	นักเรียนทุกคนโพสต์ข้อความลงในเฟซบุ๊ก
ความสามารถเขียนย่อหน้า (Paragraph) สั้นๆ ประมาณ 80-100 คำ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปภาพหรือหัวข้อที่กำหนดให้	แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	คะแนนที่ได้จากการเขียนไม่ต่ำกว่า 9 คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

Worksheet 1

Sit in pairs and write an opinion on the question, "What is your favourite movie?"

Worksheet 2

Draft your opinion paragraph using the mind mapping below.

Is summer better than winter?

แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	การนำเสนอ	การเชื่อมโยง เรื่องราว	การใช้ภาษา	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	5	5	5	15
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Haiku

รายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน

รหัสวิชา อ31204

ชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

เวลา 4 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2562

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว และเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

ต 1.3 ม.4-6/1 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ต 2.1 ม.4-6/1 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ต 3.1 ม.4-6/1 ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนและลักษณะของไฮกุ (Haiku) ได้
2. นักเรียนสามารถเขียนไฮกุ (Haiku) 2 บท (Stanza) เกี่ยวกับรูปภาพหรือหัวข้อที่กำหนดให้

3. สาระสำคัญ

การเขียนไฮกุ (Haiku) ได้ถูกต้องตามกฎการเขียนกลอน

ไฮกุ (haiku) หรือบางครั้งเรียกว่า บทกวีไฮกุ หรือ โคลงไฮกุ เป็นบทกวีที่มีความเรียบง่าย เป็นคำประพันธ์โบราณชนิดหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น มีการใช้กันอย่างแพร่หลายมาประมาณ 400 ปี ส่วนใหญ่กลอนไฮกุ มักเขียนขึ้นจากความประทับใจที่มีต่อธรรมชาติและมนุษย์

องค์ประกอบหลักที่สำคัญในการประพันธ์ไฮกุมี 3 อย่างด้วยกัน คือ

- 1) หนึ่งบทมี 17 พยางค์ มีทั้งหมด 3 วรรค แต่ละวรรคแบ่งออกเป็น 5-7-5
- 2) บทประพันธ์นำเสนอผ่าน คิโกะ การใช้สัญลักษณ์ของฤดูกาล ในการประพันธ์ผู้แต่งจะแฝงนัยยะสื่อภายในตัว

3) การประพันธ์ใช้ลักษณะ คิระจิ เปรียบเทียบสองสิ่งที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน ส่วนนี้จะปรากฏอยู่ในตอนท้ายของบทเป็นการสรุปประเด็นที่เกิดขึ้นและผลที่ตามมา

หลักการเขียนกลอนไฮกุ

- 1) ควรกล่าวถึงสิ่งใกล้ตัวที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาขณะใดขณะหนึ่ง ไม่ควรกล่าวถึงช่วงเวลายาวนาน
- 2) ต้องเอาใจใส่ในรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ แล้วนำมาแต่งเป็น ไฮกุ เลือกรูปคำที่กระชับได้ใจความ ไม่ใช่คำขยายความ
- 3) ไฮกุ ไม่ใช่การพูดถึงเหตุผล หรือปรัชญาทางความคิด แต่เป็นการถ่ายทอดสิ่งที่เห็นออกมาตามธรรมชาติ ดังนั้นต้องพยายามหลีกเลี่ยงถ้อยคำเปรียบเทียบหรือคำอุปมาอุปไมย
- 4) บรรทัดสุดท้ายของกลอนไฮกุ มักใส่ความแปลกลงในบทกลอน โดยมักจะมีถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกนึกคิดชั่วขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือจินตนาการของผู้ประพันธ์ก็ตาม

4. สื่อการเรียนรู้

เฟซบุ๊ก กลุ่ม Phachi Creative Writing Club

Worksheet 1, Worksheet 2

ตัวอย่างกลอน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
Lead-in (10 นาที)	1. ครูให้นักเรียนหลับตาและนั่งสมาธิ 2 นาที 2. ครูนำชิ้นงานที่ดีที่สุดจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มาแสดงเป็นตัวอย่างให้นักเรียน พร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ	- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
	3. ครูอธิบายเพิ่มเติมประเด็นข้อผิดพลาดในการเขียนที่เกิดกับนักเรียนส่วนใหญ่ 4. นักเรียนเปิดหน้ากลุ่มเฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club” 5. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และกิจกรรมที่ต้องเรียน	
Pre-writing (40 นาที)	6. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการโพสต์ตัวอย่างกลอนหลายบทลงในเฟซบุ๊ก ก่อนจะแนะนำให้นักเรียนรู้จักว่ากลอนดังกล่าวเรียกว่า “ไฮกุ” 7. นักเรียนอ่านกลอนดังกล่าวพร้อมกัน โดยยังไม่บอกลักษณะหรือหลักการของไฮกุ เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจ 8. ครูถามนักเรียนว่าชอบกลอนบทไหนมากที่สุด พร้อมบอกเหตุผลและความรู้สึก โพสต์ลงในช่อง Comment ของเฟซบุ๊ก 9. ในระหว่างนี้นักเรียนสามารถคลิกเลือกดูใจ Comment ของเพื่อนคนใดก็ได้ 10. ครูและนักเรียนดูว่า Comment ของนักเรียนคนใดได้รับเครื่องหมายถูกใจมากที่สุด และร่วมอภิปรายว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น	- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”
Modeling (60 นาที)	11. จากตัวอย่างไฮกุที่นักเรียนได้อ่าน ครูถามนักเรียนว่าสังเกตเห็นอะไรจากกลอนหรือไม่ 12. นักเรียนร่วมตอบคำถามดังกล่าว 13. ครูสรุปความคิดจากคำตอบที่ได้ และอธิบายลักษณะและหลักการของไฮกุ 14. ครูให้นักเรียนจับคู่เพื่อทำ Worksheet 1 15. ใน Worksheet 1 ครูกำหนดรูปภาพและให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันแต่งไฮกุ 1 บท จากนั้นนักเรียนโพสต์ไฮกุของตนเองลงในเฟซบุ๊ก	- Worksheet 1 - เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”

ขั้นตอน	กิจกรรม	สื่อที่ใช้
	 <p>16. ครูเลือกไฮกุของนักเรียนที่น่าสนใจ 2-3 คู่มาให้ให้นักเรียนร่วมอภิปราย ครูให้คำแนะนำหากนักเรียนเขียนไฮกุไม่ถูกต้อง</p>	
<p>Writing (60 นาที)</p>	<p>17. Worksheet 2 ให้นักเรียนเขียนไฮกุขนาด 2 บท เกี่ยวกับโรงเรียนของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องเอง</p> <p>18. ครูอธิบายวิธีการประเมินชิ้นงานและเกณฑ์การให้คะแนน</p> <p>19. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองเพื่อหาคำศัพท์ที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับโรงเรียน และนับจำนวนพยางค์ของแต่ละคำ (Brainstorming and collecting ideas)</p> <p>20. นักเรียนร่างไฮกุของตนใน Worksheet 2 (Drafting)</p> <p>21. ครูให้คำแนะนำและแก้ไขตามความจำเป็น (Editing and revising)</p> <p>22. นักเรียนโพสต์งานเขียนของตนเองลงในเฟซบุ๊ก โดยนักเรียนสามารถโพสต์รูปภาพที่นักเรียนเลือกเองประกอบไฮกุของตนเอง (Publishing)</p>	<p>- Worksheet 2</p> <p>- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”</p> <p>- แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์</p>
<p>Post-writing (30 นาที)</p>	<p>23. ครูตรวจสอบดูว่านักเรียนทุกคนโพสต์งานเขียนของตนเองลงในเฟซบุ๊กแล้วหรือไม่</p> <p>24. ครูมอบหมายให้นักเรียนทุกคนอ่านงานของเพื่อนและสามารถแสดงความคิดเห็นในช่อง Comment หรือกดเครื่องหมายถูกใจ</p> <p>25. ครูสรุปสาระและกิจกรรมที่เรียน</p>	<p>- เฟซบุ๊กชื่อ “Phachi Creative Writing Club”</p>

6. การให้ผลสะท้อนกลับ (Reflection)

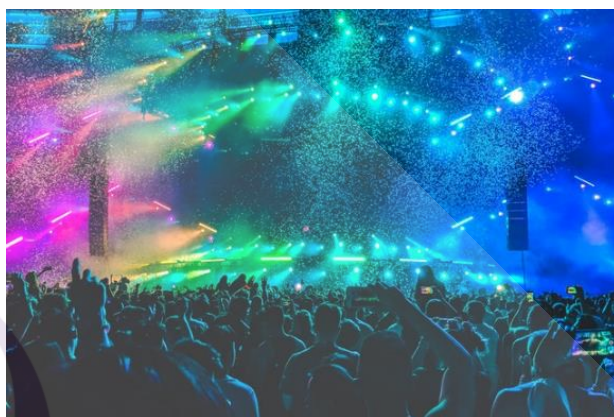
- ครูประเมินชิ้นงานของนักเรียนแต่ละคนด้วยแบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- ครูโพสต์ผลสะท้อนกลับลงในช่อง Comment เพื่อให้ให้นักเรียนปรับปรุงผลงานของตนเอง
- ครูเลือกชิ้นงานที่ดีที่สุดเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับเพื่อนร่วมชั้นพร้อมอธิบายเหตุผลประกอบ
- ครูแก้ไขหรือสอนเพิ่มเติมในข้อผิดพลาดที่พบเห็นบ่อยๆ เช่น โครงสร้างประโยค การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ เป็นต้น

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
ความสามารถเขียนประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นจากรูปภาพที่กำหนดให้	โพสต์ประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ปรากฏในเฟซบุ๊ก	นักเรียนทุกคนโพสต์ข้อความลงในเฟซบุ๊ก
ความสามารถเขียนไฮกุความยาว 2 บทตามหัวข้อที่กำหนดให้	แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	คะแนนที่ได้จากการเขียนไม่ต่ำกว่า 9 คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

Worksheet 1

Sit in pairs and write a haiku about the provided picture below.

_____ (5 syllables)

_____ (7 syllables)

_____ (5 syllables)

Worksheet 2

Write 2 stanza haiku about your school.

Your Title : _____

Brainstorm Words

Brainstorm a list of words about your topic. Next to each word, write the number of syllables in the bracket.

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

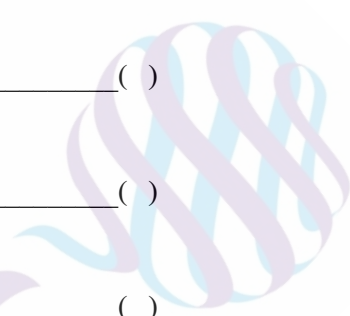
_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

_____ () _____ ()

Write your draft

_____ (5 syllables)

_____ (7 syllables)

_____ (5 syllables)

_____ (5 syllables)

_____ (7 syllables)

_____ (5 syllables)

แบบประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	การนำเสนอ	การเชื่อมโยง เรื่องราว	การใช้ภาษา	รวม คะแนน
	ชื่อ - สกุล	5	5	5	15
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ชื่อ/นามสกุล.....เลขที่.....ชั้น ม...../.....

1. Choose one of the following topics and write an opinion paragraph (100-120 words) to express your opinion.

- A. School uniforms should be banned.
- B. Which superhero would you want to be? Why?
- C. Does technology make our lives better or worse?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

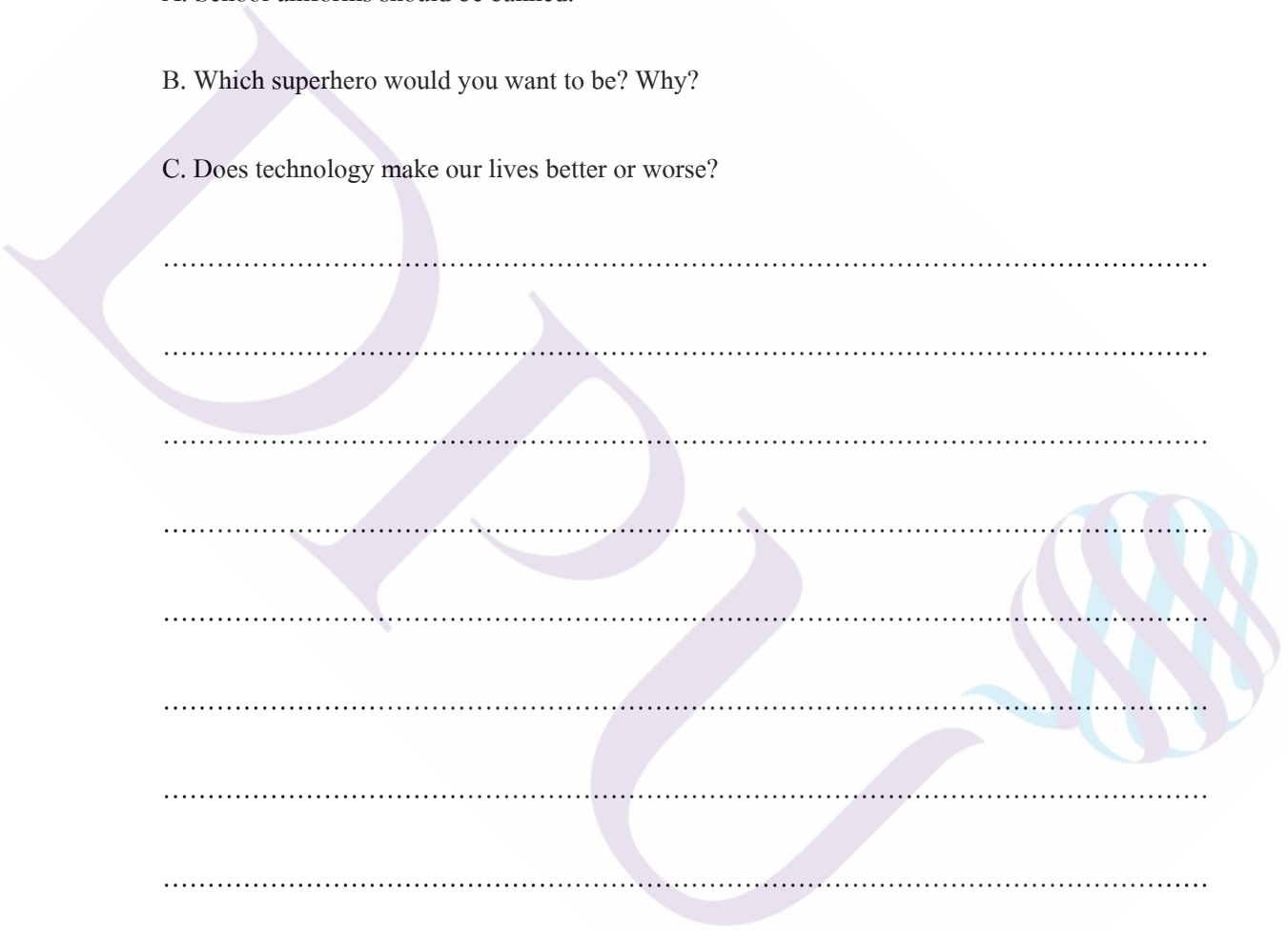
.....

.....

.....

.....

.....

2. Choose one of the following topics. Write a narrative paragraph (80-100 words) about the chosen topic. Then name the title of your own paragraph.

A. Your disappointing holiday

B. Something funny that happened to you

C. Your most exciting day of school

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Choose one of your favorite season in a year (Winter/Summer/Rainy Season) and write a 2-stanza haiku about that season.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. Choose one of the following topics and write a 2-stanza couplet about that topic. Then name your own couplet's title.

A. Love

B. Food

C. Animal

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์ และระดับคุณภาพในการให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
การนำเสนอ	5	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก
	4	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดี
	3	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองแสดง ความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนดีพอใช้
	2	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองได้บ้าง แสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนเล็กน้อย
	1	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อยไม่มีความชัดเจน
การเชื่อมโยง เรื่องราว	5	จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย
	4	จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเสนอเรื่องที่เข้าใจง่าย
	3	จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันพอใช้มีใจความสอดคล้องเป็นเรื่อง เดียวกัน สรุปลงเรื่องที่พอเข้าใจได้บ้าง
	2	จัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงอยู่เล็กน้อย มีใจความสอดคล้องเป็นเรื่องเดียวกัน สรุปลงเรื่องที่พอเข้าใจได้เล็กน้อย
	1	ไม่มีการจัดระเบียบเรื่องราวให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน สรุปลงเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้เท่าที่ควร
การใช้ภาษา	5	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยตลอด งานเขียน
	4	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 1-2 จุด
	3	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 3-4 จุด
	2	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 5-6 จุด
	1	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป

เกณฑ์ และระดับคุณภาพในการให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
การนำเสนอ	5	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก
	4	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดี
	3	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองแสดง ความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนดีพอใช้
	2	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองได้บ้าง แสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนเล็กน้อย
	1	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อยไม่มีความชัดเจน
รูปแบบโคลง/ กลอน	5	เขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบโคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) ทั้งหมด
	4	เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ โคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 1-2 จุด
	3	เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ โคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 3-4 จุด
	2	เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ โคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 5-6 จุด
	1	เขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ โคลง/กลอน (สัมผัส, พยางค์) 7 จุดขึ้นไป
การใช้ภาษา	5	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยตลอด งานเขียน
	4	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 1-2 จุด
	3	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 3-4 จุด
	2	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 5-6 จุด
	1	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ ผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวน 14 ข้อ ให้นักเรียนตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องความพึงพอใจของข้อคำถาม และเขียนข้อเสนอแนะในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้
แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อการเรียน หรือคะแนนสอบของนักเรียนแต่ประการใด โดยมีค่า
ระดับความพึงพอใจดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1.1 ความเหมาะสมของเนื้อหา					
1.2 การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์					
1.3 นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก					
1.4 นักเรียนเห็นตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลายและมีความ เข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
2. ด้านสื่อการเรียนรู้					
2.1 สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับลักษณะ ผู้เรียน					
2.2 สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย ทุกที่ทุก เวลา					
2.3 สื่อมีปริมาณเหมาะสมกับกิจกรรม					

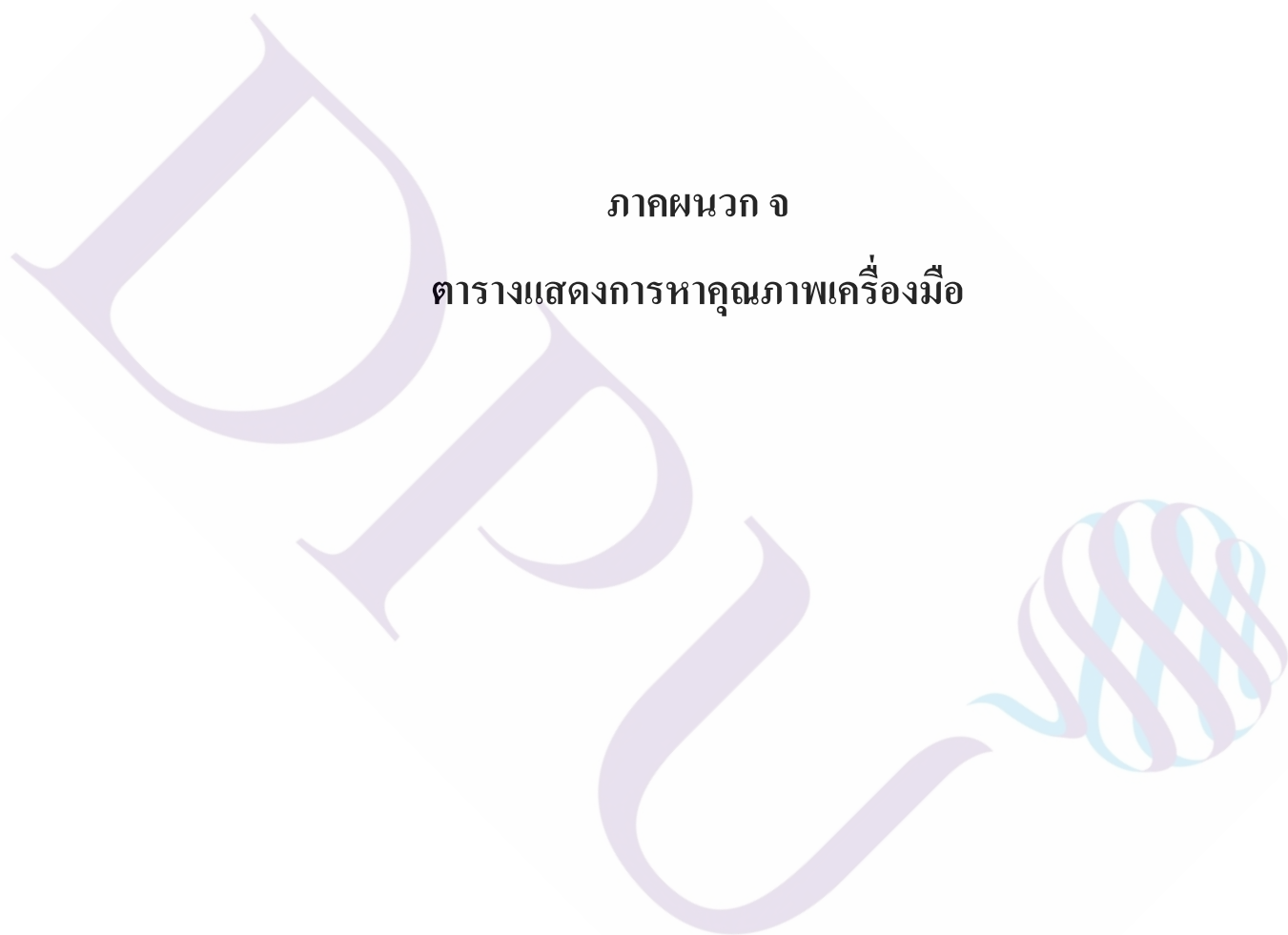
รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3. ด้านผู้เรียน					
3.1 นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น					
3.2 นักเรียนสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก					
3.3 นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียน ไปประยุกต์ใช้ได้					
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
4.1 ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
4.2 ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น					
4.3 พัฒนาความสามารถในการคิดสิ่งใหม่หรือคิดสร้างสรรค์					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางแสดงค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

รายการประเมินข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ ควรปรับสาระสำคัญ

ตารางแสดงค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (ต่อ)

รายการประเมินข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4						
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ ควรปรับสาระสำคัญ

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จาก
การส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรม
การเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จำนวน 4 ข้อ

ข้อสอบ (ข้อที่)	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

-

จากตาราง แสดงค่า IOC ของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จากการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก จึงเห็นควรนำไปใช้เป็นแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทั้งหมด 4 ข้อ

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
1.1 ความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.2 การส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.3 การส่งเสริมการวางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
1.4 นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเฟซบุ๊ก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.5 นักเรียนเห็นตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลายและมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2 ด้านสื่อการเรียนรู้						
2.1 สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจสอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.2 สื่อการเรียนรู้สามารถใช้งานและเข้าถึงได้ง่าย ทุกที่ทุกเวลา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3 สื่อมีปริมาณเหมาะสมกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (ต่อ)

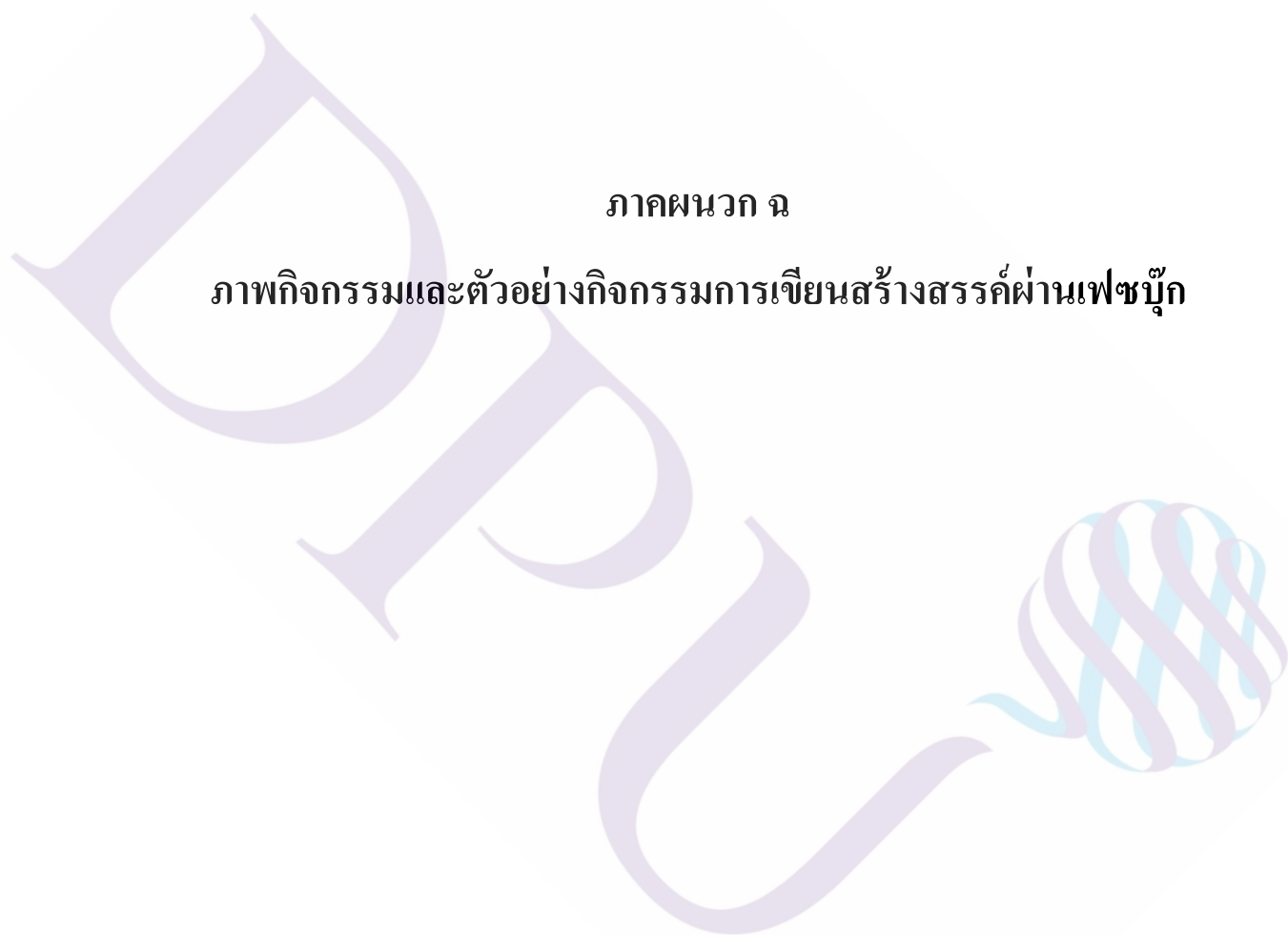
รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านผู้เรียน						
3.1 นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.2 นักเรียนสนุกกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.3 นักเรียนสามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
4.1 ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.2 ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.3 พัฒนาความสามารถในการคิดนอกกรอบหรือคิดแตกต่าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

ปรับข้อความในข้อ 1.1, 1.2 และ 1.3

ภาคผนวก ฉ

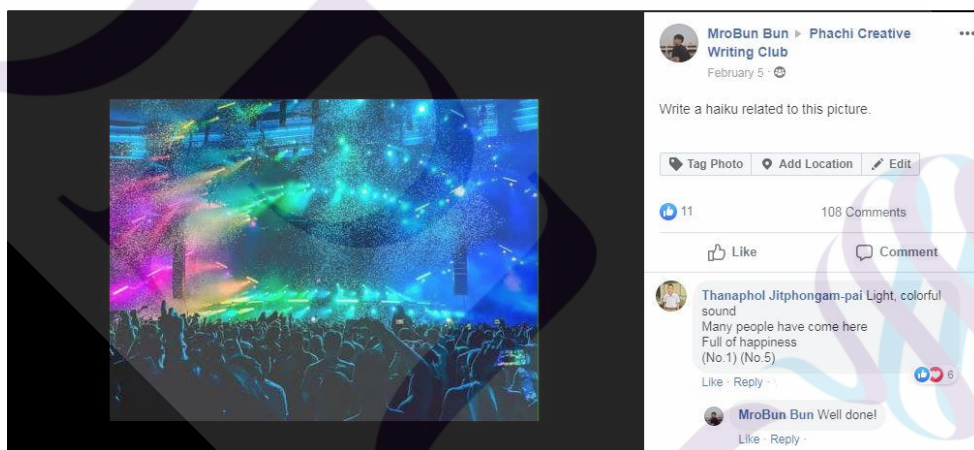
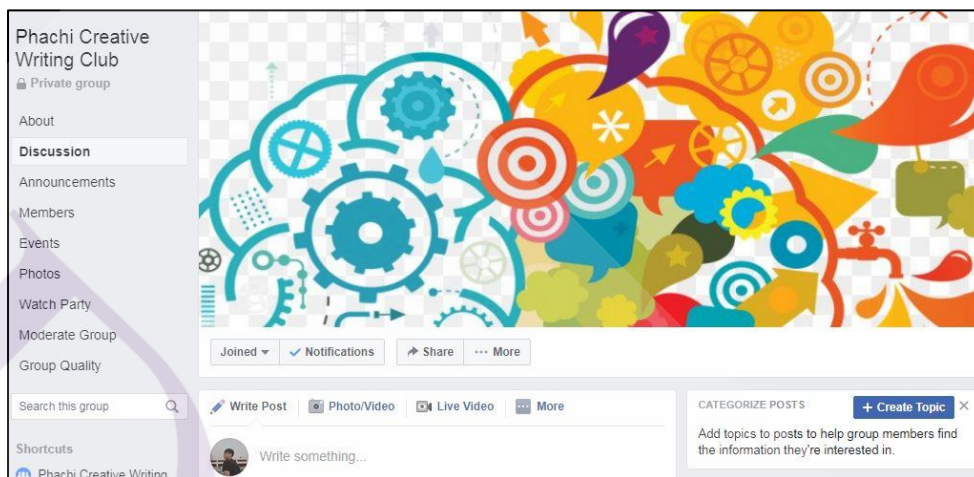
ภาพกิจกรรมและตัวอย่างกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

ภาพกิจกรรมภายในห้องเรียน

ตัวอย่างกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก

 Sasithon Sangkamane A lot of pigeon
The teacher is very kind
A lot of bathrooms

Very high flagpole
With a high school building
A pleasant classroom
{No.16}
Like · Reply ·

 Passiwan Chumram Sasithon Nice ✨
Like · Reply ·

 ឃ្លា ឃ្លា ឃ្លា "My safe zone"
TWICE is artist of Korea pop.
They are make me feel love on top.
Oh! she make me buy her lollipop.
However, I love her never stop. ❤️
Like · Reply ·

 MroBun Bun ឃ្លា ឃ្លា ឃ្លា Good job!
Like · Reply ·

 ボンビルン サラチャート "Titanic wrecked in Atlantis"
This sun is sleeping in the ocean.
The Titanic is not wrecking in notion.

Fifteenth of April, Titanic is not real.
Titanic is wrecking, it is a deal.

(Number 18.)
Like · Reply ·

 Natthida Mainongkoi "I Like BTTS"
Bts are funny persons
They are bustling like bisons
Each person has different abilities
But they are all my priority
(No13)
Like · Reply ·

 Chonthicha Chanruenreung My school have bushes.
There is canteen selling thing.
Classroom has tables.
There's board,chair,book,pen.
Field and building shaded by trees.
I love my school. (No.11)
#งานแก้ว

Like · Reply · 1

 Thanapat Panphet Chonthicha Chanruenreung Nice 🙌

Like · Reply · 1

 อธิพัฒน์ ชัยรัศมีดลภักดิ์ Very good

Like · Reply · 1

 Passiwan Chumram Chonthicha Perfect

Like · Reply · 1

 Thanapat Panphet This poem was not thought by itself.
I always wanted to get a cat
But I never thought would be so fat
I love to see the sun
I think it is quite fun.(No.1)

Like · Reply · 2

 Chonthicha Chanruenreung Thanapat Panphet Satisfactory 🙌

Like · Reply ·

 Thanapat Panphet Nice 🙌

Like · Reply · 1

 อธิพัฒน์ ชัยรัศมีดลภักดิ์ Very good

Like · Reply ·

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล
ประวัติการศึกษา

บัญชาการ วงษ์ธรรม
ปี พ.ศ. 2559
อักษรศาสตร์บัณฑิต (อ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

